

TEHNIČKI PREGLED GOLD CENTAR

STARČEVO

Pančevački put 107a
tel: +381 63/725-37-58

Radno vreme: 08-16h,
Vikendom ne radimo.

* Plaćanje računa *
Takse * Osiguranje *
Tehnički pregled
i registracija vozila *

* Odloženo plaćanje:
čekovima,
administrativnom
zabranom,
preko PIO fonda
za penzionere,
karticom Poštanske
štedionice na
6 mesečnih rata.

BUKOV pelet

“Strugara Radanović”

Najsavremeniji pelet nemačkog kvaliteta “KAL” razlikuje nas od drugih:

- procenat zbijenosti drvene mase iznosi 5,72%;
- u procesu sušenja koristimo ciklone sa vrućim vazduhom, a ne otvorenim plamenom;
- u našem peletu nema sagorelih čestica;
- rezultat je bolja kaloričnost peleta i manje pepela.

Kontakt telefon:
060/517-82-82, Jelena

Слика

НОВИ ЈАРБОЛИ на рагби терену - Нек' се поносно вије!

Месечне локалне новине

СТАРЧЕВАЧКЕ новине

ГОДИНА: XXXIII

БРОЈ: 386

31. ЈАНУАР 2026.

НЕМА ЦЕНУ

Издаје

Креативни културни клуб
Моше Пијаде 12, Старчево 26232

Главни и одговорни уредник

Милена Јовишић

Редакцијски колеџијум:

Петар Андрејић (оснивач), Јордан
Филиповић, Зорана Штековић,
Предраг Станковић, Марко
Ивошевић, Далибор Мергел, Вера
Шкулић, Петар Орешковић
(спорт), протојереј-ставрофор
Зоран Малетић (црква), Данијела
Пећанин (школа). Тех. секретар:
Јована Горуновић,
Фото, насловна: Исидора Јовић

Web:

www.starcevo.org.rs

E-mail

snovine94@hotmail.com

Телефон

063/565-752,

Тираж

1100

СТАРЧЕВАЧКЕ новине први пут
су изашле јуна 1994. године.

Уписане су у Регистар медија под
бројем: NV001048

///

Информатор СМЗ Старчево

СР - Каталогизација у публикацији На-
родна библиотека Србије, Београд
32+659.3(497.113)
СТАРЧЕВАЧКЕ новине : месечне локалне
новине / главни и одговорни уредник
Милена Јовишић.
- Год. 1, бр. 1 (1994) - Панчево: Креат-
ивни културни клуб, 1995. - (Панчево:
Графо колор 2024). - 30 цм Доступно и на:
<http://www.starcevo.org.rs>. - Месечно. ISSN
1821-407X = Старчевачке новине
COBISS.SR-ID 103785735

СТАРЧЕВАЧКА ЗИМА

Да, ове године била је она права! Јануар "испод нуле", много снега, а вала и леда. Баш какву је памте старије генерације! Истина, не траје тај ледени циклус толико дуго као некада, али, опет - пријао је!

Нису се сви повукли у топле собе, а снегу су се највише ободовали они најмлађи. Забележили смо неке моменте овогодишње старчевачке зиме и то радо делимо са вама.

“ЗАГРЕВАЊЕ” ЗА НОВУ ГОДИНУ

Трубачи на Тргу неолита

Породично окупљање - новогодишње “загревање”, одржано је у петак, 26. децембра на Тргу неолита. Као наставак некадашњих окупљања поводом дочека православне Нове године, ова зимска активност одржана је другу годину за редом, а овај пут са собом је довела веселу атмосферу уз трубаче - оркестар “Торнадо”, финалисте Гуче.

Мештани су се окупљали већ после 16 сати дружећи се уз кувано вино и ракију коју су припремали старчевачки пензионер и вруће крофне вредних домаћица из Удружења жена “Неолит”. Деда Мраз је најмлађим посетиоцима делио слаткише, а сви су могли и да се фотографишу са њим у изванредном амбијенту празнично окићеног Трга.

ОДРЖАНА СКУПШТИНА ПЕНЗИОНЕРА

Годишња скупштина месне организације старчевачких пензионера на којој је анализиран рад у 2025. години одржана је 29. децембра. Истакнуто је да су пензионери учествовали у реализацији многих хуманитарних акција и излета, да су организовали дружења и игранке, а да су сопственим средствима радили на опремању просторија овог удружења, уз несебичну помоћ Месне заједнице и градске организације пензионера.

- Изражавам задовољство и сматрам да смо успели да укључимо и активирамо наше пензионере да своју другу младост проведу у дружењу, веселу и радости. Успешно смо радили и тако смо допринели да пензионери имају утицај на живот и рад нашег Старчево - рекао је том приликом Мирко Стојић, први човек старчевачких пензионера.

Присутне је поздравио и председник МЗ Старчево Петар Андрејић који је истакао да је задовољан тиме што је ово удружење активно и својим активностима доприноси квалитету живота локалне заједнице.

Агилно руководство пензинера

БЕЗБЕДНОСТ САОБРАЋАЈА ПРИОРИТЕТ

Половином јануара одржана је редовна седница Савета МЗ Старчево. Овом приликом усвојени су планови рада за 2026. годину, као и неколико закључака који се односе на комуналну тематику. Тако је одлучено да се ЈП-у “Урбанизам” упути иницијатива за регулисање раскрснице код “Леона”, како би се овај потез ускладио са појачаним интензитетом саобраћаја. Одлучено је и да се обрати нарочита пажња на непрописно паркирање аутомобила и терентинх возила око раскрсница у насељу како би се побољшала безбедност у саобраћају.

□ Уколико то још увек нисте - до 5. фебруара можете се пријавити за легализацију објеката у оквиру посебног закона “Свој на своме”. Канцеларија Месне заједнице Старчево, где можете уз асистенцију службеника попунити формулар у електронском облику, отворена је сваког радног дана у времену 8-15 часова. Према подацима државних органа, до сада је више од милион грађана наше земље искористило ову прилику.

СЛЕДИ “СЛАВСКИ КОЛАЧ”

Активности Удружења жена “Неолит” током протеклих зимских недеља било је усмерено на припреме за новогодишње и божићне базаре и учешће на њима. Традиционално, на додели пакетића, “Неолићанке” су излагале своје ручне радове, а било је ту и неодољивих слаткиша ових искусних домаћица.

Затим је уследило представљање на Зимској бајци у Београду на води. У кутку обезбеђеном за излагање традиционалних ручних радова и Старчевке су добиле прилику да се представе бројним посетиоцима овог новогодишњег спектакла у главном граду.

Ни овогодишње дружење у сусрет Новој години на Тргу неолита није прошло без удружења жена које су за ову прилику спремили чак 300 крофни.

После празника у овом удружењу су почеле финалне припреме за традиционалну манифестацију “Славски колач” која ће се одржати 14. фебруара са почетком у 11 сати у великој сали Дома културе. Тим поводом председница УЖ “Неолит”, Љиљана Зарић, каже:

- Позивамо све наше мештанке да дођу и узму учешће у нашој манифестацији тако што ће умесити славски колач и донети у салу. Није потребна пријава, само добра воља и умеће да се замеси колач, рекла је Зарић.

Ову већ традиционалну манифестацију код нас, пратиће и пригодан културни програм и изложба ручних радова и хране удружења жена из околине, тако да ће то бити прилика за све Старчевце да прошетају до Дома културе и подрже овај леп догађај.

М. Ј.

ИНТЕРВЈУ

Саша Тасић,

ДИРЕКТОР ОШ "ВУК СТЕФАНОВИЋ КАРАЏИЋ"

Међусобно поверење кључ успеха

У међусобно поверење и отворену комуникацију, напорно, може се створити средина где ће се деца осећати сигурно и мотивисано

Како бисте оценили рад Основне школе у Старчеву у претходној години?

- Анализом реализације Плана рада у претходној школској години утврђено је да је у потпуности реализован. Наша школа ради у изузетно повољним условима. Хигијена је на високом нивоу. Хол, ходници и учионице украшени су ученичким радовима, тако да је амбијент веома пријатан.

Током школске године обављено је крчење дела школских просторија, ограђен је део око гнезда роде на школском димњаку, урађен део зида у котларници, стаза у продуженом боравку, уграђено и замењено више климатуређаја у вртићу и школи и обновљене клупе за млађе и старије разреде.

Финансијска средства којима је наша школа располагала била су довољна за редовне активности. Сарадња са локалном заједницом, културним и спортским организацијама је на високом нивоу.

Резултати у образовно-васпитном раду са ученицима су доста добри, што се види из извештаја о успеху ученика.

Ако се посматра реализација претходног Плана и успех ученика, може се закључити да је Школа у претходној школској години имала солидну основу за постизање добрих резултата.

Колико ученика тренутно похађа школу и да ли бележите пораст или пад броја ђака?

- Тренутно нашу школу похађа 470 ученика у 20

одељења, 59 деце у оквиру три групе припремно-предшколског програма као и 104 деце у четири вртичке групе. Приметан је благи пад броја ученика годинама уназад.

Који су највећи изазови са којима се Школа данас суочава?

- Неки од изазова са којим се сусрећемо су - проблем са стручним кадровима, мањак мотивације за рад у просвети, пораст насиља према наставницима, све више администрације, недовољно кадрова за одговор на вршњачко насиље у школама...

На који начин старчевачка школа унапређује квалитет наставе и образовног процеса?

- Образовни процес захтева константно унапређење и побољшање квалитета и ми то радимо кроз стални рад на прелазак на функционално образовање, кроз унапређење свих вештина наставника а нарочито у дигиталну писменост запослених и коришћење нових АИ алата као и рад на томе да је фокус на сваком ученику појединачно.

Како се Школа прилагођава савременим наставним методама и дигитализацији?

- Осавремењавање наставе је неопходно да би сте имали пажњу и активно учешће ученика као и лакше савладавање наставних јединица. Ми то радимо набавком савремене опреме и наставних средстава, обукама и семинарима за запослене у сарадњом са

локалном самоуправом. Ми одавно имамо у свакој учионици интернет, рачунар, видео бим и штампач.

Да ли су у плану улагање у обнову школског простора, физкултурне сале, школског дворишта?

- Школа је 30. децембра прошле године добила сагласност Сектора за ванредне ситуације на доградњу спољашње хидрантске мреже и наша школа је једина која је обезбедила потпуну документацију и сагласности. Град Панчево у 2025. години определио средства за извођење радова и они ће бити реализовани у току 2026. године у термину када се не омета настава, тако да је за 2026. годину од већих улагања планирано улагање у противпожарну безбедност ученика и запослених.

Обавештен сам од месне управе да је градским буџетом за 2026. годину обезбеђено пројектовање нове физкултурне сале. Надам се да ће то резултирати грађном једног оваквог објекта који је важан како за Школу, тако и за целокупну локалну заједницу.

Каква је сарадња са Градом Панчевом и надлежним институцијама?

- Сарадња са Градом и осталим институцијама које су везане за образовање је добра и константна. Град Панчево је стално ту да нам помогне.

Како подстичете професионални развој наставника и рад са талентованом децом?

- Кроз угледне часове на којима имамо Хоризонтално учење - "Наставници уче од наставника", а којих смо до краја првог полугодишта имали 13 одржаних, затим јавним похвалама, вебинарима који су наставницима интересанти и уско стручни.

Које мере се спроводе како би се обезбедила сигурност ученика?

- Школа се труди да обезбеди сигурност ученика доследном применом Правилника о протоколу поступања у установи у одговору на насиље, помоћу видео-надзора, радника обезбеђења, појачана дежурства запослених на критичним местима, одличном хигијеном у објектима, контролом хране и воде од стране ЗЗЈЗ Панчево, добро обележеном хоризонталном и вертикалном саобраћајном сигнализацијом као и заштитном оградом у чему нам помаже Месна заједница Старчево.

Како се Школа носи са проблемима вршњачког насиља и како се ради на превенцији?

- Најчешћи облици вршњачког насиља у нашој школи су физичко и дигитално. Тим за заштиту нам је сачињен од квалитетних и искусних педагога који се труде да са одељењским старешинама кроз друштвено-користан рад у школи ученик сам развије емпатију и сагледа последице својих проступака. Рад на превенцији је константан кроз радионице ПП службе и одељењских старешина као и предавања МУП-а и ЗЗЈЗ Панчево.

Колико су родитељи укључени у рад Школе и школске активности?

- Што је боља сарадња на партнерском нивоу између одељењских старешина и родитеља то су проблеми у школи мањи.

Родитељи наших ученика укључени су у рад кроз Савет родитеља, отворена врата, организовање хуманитарних акција, природби. На излет бициклом до "Водица" и Иванова заједно су се возили ученици, наставници и роди-

Директор Саша Тасић

тељи. Гостовањем бака и дека на дан старих особа. Заједничком израдом ускршњих поклона, заједничким родитељским сас- танком у вези са уписом осмака у средње школе, спортским даном за родитеље, ученике и наставнике...

Какву улогу Основна школа има у животу локалне заједнице?

- Школа у Старчеву као и у осталима насељеним местима има огромну улогу за све житеље, како спортску тако и друштвено-културну. То је место окупљања деце, ро-

дитеља, клубова, учених људи, разних удружења, владиних и невладиних организација и огромна подршка свим станов- ницима.

Који су приоритети Школе у наредном периоду?

- Безбедност ученика

и запослених је апсолутни при- оритет, а уз то и подршка ученицима и родитељима. Кон- стантно улагање у опрему, на- ставна средства и професионални развој запосле- них такође остаје наш приор- итет.

Коју поруку бисте упутили родитељима, ученицима и будућим ђацима?

- Поштовани роди- тељи и драги ђаци, свака Нова година нуди много могућности, али и изазова. Све око нас се веома брзо мења и школа је ту да будемо једни другима осло- нац.

Драги ученици, бу- дите знатижељни, а нека емпати- ја и искрено пријатељство остану ваше највеће вредности. Нека интернет и технологије буду ваш алат а не ви њихов.

Поштовани роди- тељи, само заједно, уз међусобно поверење и от- ворену комуникацију, као парт- нери можемо створити средину где ће се деца осећати сигурно и мотивисано. Школа није само зграда где се добијају некакве оцене већ имамо исти циљ - да код деце изградимо знање и на- правимо од њих добре људе.

*Зорана
Штјековић*

ЕКО: Рециклирај!

Катарина Јовановић рециклира

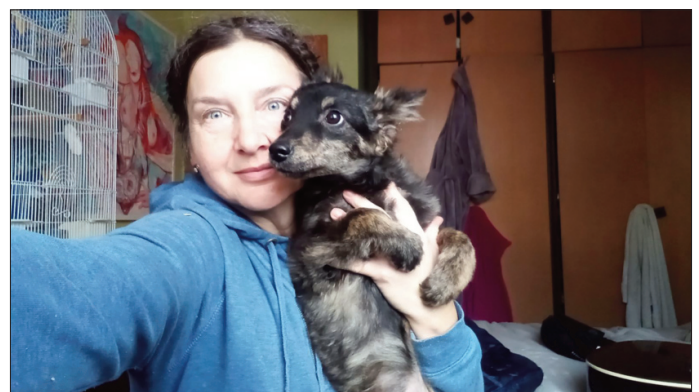
□ ЕКОЛОШКА АКЦИЈА ТРАЈЕ > Месна заједница Старчево наставила је сталну акцију прикупљања рециклажног материјала (пластични затварачи - чепови) у склопу заједничке акције "Чеп за хендикеп". Дванаеста тура чепова је предата, а прикупљање нове, дванаесте, је у току! Акција се наставља и даље - у ајнфурту зграде Месне заједнице налазе се рециклажне кутије у које и ви можете одложити чепове и на тај начин, рециклирајући, учест- вовати у овој трајној акцији која за циљ има и хуманитарни кар- актер. Од недавно, у рециклажно двориште нашег ЈКП-а "Старчевац" можете одложити и прикупљену пластичну ам- балажу (ПЕТ боце). Рециклирајте!

Штене из бунара за удомљавање

□ Наша суграђанка Марија Дими- трић је до сад спасила више паса који су несрећним случајем завршавали у бунару у крају где живи. Овог пута, уз помоћ хра- брог Предрага из Баваништа из удружења Voice of Animals RS, спасено је једно штене. Марија каже да је у питању куца меког крзна и нежног карактера и ус- коро ће бити спремна за удомља- вање па је можете контактирати на број телефона: 064/210-6758. Спасено штене је старости од око

три месеца и тежине 4,6 кг. Ма- рија се побринула да добије таб- лету против паразита и вакцине против штенећака. Штене је мешанац пулина по процени у вет- еринарској станици "Минић". Ма- рија је покушавала да покрене решавање проблема са спорним бунаром скренувши пажњу влас- нику на опасности коју узрокује тај откривен и неограђен бунар (налази се на приватној поседу), али ништа није учињено да се бунар учини безбедним.

М. Ј.

Марија и спасена куца

19. ПО РЕДУ ФЕСТИВАЛ АКУСТИЧНЕ ГИТАРЕ "ГАШИНИ АКОРДИ" У славу лепоте и суптилности музике

Промоција књиге "Био једном један бенд"

Уз учешће више извођача различитих генерација и бројне публике крајем децембра је одржан деветнаести фестивал гитаре "Гашини акорди" у организацији Дома културе и Креативног културног клуба.

Манифестација је отворена у петак, 26. децембра, у просторијама ККК-а промоцијом књиге "Био једном један бенд". Интересантне детаље о томе, поред аутора Болета Новаковића, изнели су рок критичар Бане Локнер, Александар Ераковић Ера (бенд "Вампири") и Моки Мојовић ("ВИС Графити").

Они су углавном говорили о догађајима из књиге, која не обухвата само причу о рокабили групи "Графити" већ приказује много ширу слику београдске рокенрол сцене из осамдесетих, али и града уопште.

То дело пластично објашњава жанрове и кључне бендове, па би у њему свако лако може да се информише о свему томе. Један од занимљивијих делова књиге говори о три доминантне поткултурне групе, којима су заједничке биле црне кожане јакне и беџеви. Поред бројних разлика, примера ради, металци су обожавали лобање, муње и громове, панкери су морали да имају исписано "Punk is not dead", а рокабиличари су поштовали заставу америчке Конфедерације.

Након тога целовечерњи концерт одржао је састав "ВИС Графити", који су у акустичној верзији извели своје најпознатије песме попут "Марине" или "Тертруде".

На истом месту у Креативном културном клубу, у суботу, 27. децембра, уприличено је ударно вече, у чијем првом делу је била заступљена акустична гитара, а у другом - електрична.

Програм је најавио прекаљени рок музичар и професор гитаре Зоран Илић, који се осврнуо на суштину ове манифестације која негује звук овог суптилног инструмента, као и сећање на бројне извођаче са ових простора почев од Драгана Димитријевића Гаше.

Илић је истакао и да у програму наступају представници различитих генерација, што иде у прилог томе да је ро-

кенрол још увек жив и има ко да га одржи.

У акустичном делу најпре су наступили полазници школе "Гитарт", који извели неколико познатих нумера, након чега су Саша Гамбирожа и "Мрки & Сиви" публици представили ауторске песме.

Посебну пажњу привукао је осмогодишњи Старчевац кинеског порекла Лука Канг Лизе, који својом виртуозношћу измамио громогласне овације и заслужио бис. Одличне наступе имали су и бендови "Друго лице" и "Ехо", који су затворили фестивал у одличној атмосфери и уз сијасет бисева.

Ј. Филиповић

Младе наде музичке сцене

Креативни културни клуб

бас ђозиба на дружење! Дом културе, на I сирају

РЕЦИКЛИРАЈМО!

Придружите нам се у очувању планете!

Рециклажа ПЕТ амбалаже је једноставан начин да заједно смањимо загађење и сачувамо ресурсе. Свака пластична флаша коју рециклирате чини разлику. Ваш допринос има директни утицај на очување природе и будућности наших генерација. Укључите се данас - рециклирајте ПЕТ амбалажу и будите део позитивне промене. Сваки гест добре воље има велики ефекат!

Јавите се Месној заједници Старчево на телефон: 013/631-144 ради додатних информација где, кад и како можете одлагати пластичну (ПЕТ) амбалажу у рециклажне контејнере који су постављени у нашем месту.

АКО НИСТЕ ЗНАЛИ...

□ Месна канцеларија Старчево обавља следеће послове:

- издавање извода из матичних књига рођених, венчаних, умрлих (за све уписе који су настали на територији читаве Републике Србије) на обрасцима Републике Србије и интернационалним обрасцима;
- издавање уверења о држављанству Републике Србије за уписе који су настали на територији Града Панчева;
- издавање уверења о слободном брачном стању и других уверења из матичних књига;
- упис у матичне књиге из бивших република СФРЈ;
- венчања сваког радног дана и викендом;
- састављање записника о пријави рођења детета, одређивању личног имена и признавању очинства, уколико родитељи у болници нису обавили све у вези са пријавом детета;
- упис чињеница рођења, закључења брака и смрти насталих у иностранству;
- издавање потврда о животу које се користе у банкама и за остваривање права из области борачко-инвалидске заштите;
- овера потврде о животу за потребе приказа иностраним пензионим фондовима;
- упис чињенице смрти у матичну књигу умрлих;
- покретање оставинског поступка.

□ За сва додатна питања и информације број телефона канцеларије матичарске служба у Старчеву: 013/631-001.

ретроСПЕКТИВА

Пише: Пејтар Андрејић

□ Година за нама текла је рутински, у устаљеним активностима на одржавању постигнутог нивоа, али и на унапређењу живота локалне заједнице. Све оне акције на које су Старчевци навикли, реализоване су у уобичајеним терминима и роковима.

□ Први квартал 2025. године обележила је брига за безбедност у саобраћају, па је тако постављен семафор “код Лолинице“, као и неколико “лежњих полицајаца“. Уследила је акција “Април - месец чистоће“, тридесета по реду. Ове године, уз све остало - освежење урбаног мобилијара у центру, парку и на Тргу неолита, аутобуским стајалиштима, пијаци, дечијим игралиштима, почишћена су сметлишта код “циглане“ и на “Белом брегу“, што је представљало вишегодишњи проблем. Организована је и акција озелењавања, божићни, осмомартовски и ускршњи базари на Тргу неолита, као и редовна манифестација “Избор за најлепши славски колач“ који је по 11. пут организовало локално удружење жена.

□ Други квартал прошле године донео је још акција везаних за безбедност у саобраћају, на шта је лене стављен посебан акценат. Одељење за саобраћај Градске управе издало још неколико нових решења за “лежње полицајце“. Очекује се да ће у првој половини ове године бити реализована сва до сада издата решења. Истовремено, реализована је обимна поправка коловоза у многим улицама у месту, а нова православна црква добила је и нови паркинг простор у Партизанској улици. Након радова на извлачењу влаге, санирана је бочна фасада на згради Месне заједнице. Иначе богато културним садржајима, Старчево је половином прошле године било центар јужног Баната јер је на “Данима музике, песме и игре“, тродневној манифестацији која је одржана на Тргу, више хиљада посетилаца испратило различите музичке жанрове, а финале је био наступ популарне легендарне “Црвене јабуке“ која је у готово трочасовном програму очарала публику на 17. Екс ЈУ рок фесту.

□ Трећи део протекле године обележио је двонедељни летњи програм “Дани дружења“ који је организован по 29. пут. Много музике, позоришних представа и забаве за најмлађе уприличили су угођај за све оне који су овај део лета, између две славе, провели у Старчеву. Најбољи међу нама и ове године су добили плакету “Заслужни Старчевац“ којима локална заједница препознаје и награђује свако изванредно залагање и остварене резултате.

□ Последњи квартал 2025. године донео је статистички податак да је старчевачки музеј, од његовог отварања 2020. године и успостављања туристичке понуде, посетило више од 5000 посетилаца. Вредан податак. У октобру и децембру Старчево је поново било седиште јужног Баната, али овај пут из угла пољопривредника - Асоцијација агропредузетница Србије организовала је најпре своју конференцију, а потом и “Агро-зиму“, догађај који је окупио велики број пољопривредника из читаве Србије. Поново о безбедности у саобраћају - овај пут ради се о реконструкцији и проширењу коловоза у улицама Суботичкој и Бечејској. Изграђен је и тротоар дуж Титовог парка, а на крају и стаза која од Школе води до вртића “Кремљенко“. Музички програми завршени су најпре 23. по реду “Старчевачком тамбурицом“ и на крају 19. по реду “Гашиним акордима“, фестивалом акустичне гитаре. Сам крај године припао је најмлађима - по 17. пут подељени су новогодишњи пакетићи деци Старчева, овај пут више од 400, све то уз пригодан новогодишњи базар и зимске чаролије на отвореном. Кад смо већ код тога, Старчево је и ове године бивало најсјајније у околини, а поред веома лепо украшеног Трга неолита, утисак је оставила и “Зимска бајка“ на ергели “Мерац“ која је трајала неколико недеља. На предновогодишњем “Загревању“ мештани су на Тргу могли да уживају уз трубаче, кувано вино и ракију и вруће крофне, прослављајући тако још једну успешну старчевачку годину која је крунисана ставкама у буџету Града Панчева за 2026. годину, а које се односе на реконструкцију крова на згради Дома културе и - пројектовање спортске хале, што је корак ближе ка остварењу сна многих генерација Старчеваца.

□ Радиће се наредне године на поправци и коловоза у још неким улицама, дечијим игралиштима и атарским путевима, расвети, очекује нас подела “плавих канти“ по домаћинствима ради рециклаже пластике... Очекујемо да ће се уредити однос власника гасне мреже и “Србијагаса“ и да се активира изграђена гасна мрежа, има наговештаја да би могло да се ради на оптичком интернету, а захуктавају се активности око послова на “сектору Ц“ обилазнице око Београда у делу Винча - Старчево... Уз разумевање и доказану подршку Града Панчева и локалне власти, надајмо се још једној успешној години.

Лице с насловнице: Божидар Димитрић, воћар и дестилер

Више воћњака, винограда и - културе

Божидар Димитрић је рођен 1950. године у Панчеву од оца Јездимира и мајке Марије. Одрастао је у Улици Ђуре Баковића, за њега тада најлепшој улици у Панчеву са фином углачаном калдрмом и дрворедима са обе стране улице. По разводу родитеља прелази да живи у код бабе и деде у Старчево. “Змај Јовину” школу је завршио у Панчеву, (сем трећег разреда који је завршио Старчеву), а потом Електротехничку школу “Никола Тесла” на смеру јаке струје. Школовање наставља ванредно у Београду у Школи за ученике у привреди електроструке “Раде Кончар”, смер електроника. Око 20 година је провео у хемијској индустрији у Панчеву (у “Азотари” и “Пертохемији”). У више наврата радио је у иностранству: у Аустрији, Либији, Ираку и Казахстану. Бавио се изработом дрвенарије (блинд-рамова за слике по мери), алуминаријом, а имао је и сервис за поправку електронике. Оснивач је Друштва, воћара, виноградара и дестилера “Старчево” (2015). Има две ћерке, Марију и Ивану, и троје унучади, Анамарију, Луку и Мију.

Причали смо о свему: о природи и њеним плодовима, уметности и књижевности и животу у иностранству...

Какво је интересовање у Старчеву сада када је у питању бављење воћарством и виноградарством с освртом на то како је некада било?

- Довољно је знати да ретко која домаћинска кућа није имала свој воћњак и виноград. Старчево је увек имало три микролокације које су биле под виновом лозом и воћем. Једна је пут за Иваново, друга је пут за Миље ка Дунаву и трећи је потез “детелине и виногради”. Приметно је да су у Старчеву повећане површине под виновом лозом и воћем, нарочито у “детелинама”, а то је позадина данашњих Шумица и Радничког насеља.

Председник сте Друштва виноградара, воћара и дестилера у нашем месту. Који су вам циљеви и активности?

Божидар Димитрић

- Циљ је био да се повећањем површина под воћем и виновом лозом добије више зелених површина уместо ораница под житом, кукурузом и дуваном који се хемијски третирају.

Старчево је имало рит, а сад је све то преорано. Штета је што Старчево нема те зелене површине, него се то сад бесомучно третира вештачким ђубривом, прска се против корова, билијних штеточина. Свуда су отрови у огромним количинама и великим концентрацијама. Немамо ни један пут у близини са дрворедом са стране. Покушавали смо да се изборимо да се нека државна земља додели Друштву и да ту направимо огледни виноград и огледни воћњак са кућицом, али та идеја је пропала. Радили смо и на едукацији људи мада је самодукација неопходна.

Шта је утицало да почнете да се бавите производњом ракије?

- Кад сам био мали сиромаштво је било редовно стање. Баба и деда су живели у старој кући која је још ту, поред ове наше, нове. Имали су стоку, а цео брег је био под виноградом и још тад се у нашој кући правила ракија и вино. Дедо је још 1933. године ишао у Рито-

пек и донео саднице шљиве ме-даре које су за ракију издашне. Испред куће је било седам великих дудова. Пре него што баба отвори капију и пусти гуске да иду на канал, морале су да се покупе дудине да би се и од њих правила ракија. Баба и ја смо то радили, а деда је био субаша тј. пољочувар и зато је мало био код куће. Ми смо сами воће укомљавали и товарили на мала кола, упрегне баба коња и идемо код Чинча јер је тамо био зидани казан тј. пећара. Тада се ракија пекла другачије, само до 30 степени и није се препецало што је јако лоше. Касније се ракија пекла, али не у толикој мери.

Од 1997. године сам почео озбиљно да радим на воћњаку и садио шљиву, кајсију, брескву и крупку-виљамовку. У првој тури сам посадио преко 500 садница на укупно око 60 ари. Сада их је нешто мање јер су се нека стабла осушила, штете је било и од зечева, лисица, паса луталица. У пуном роду некада сам само виљамовке имао преко 800 литара спремне ракије. Са старењем воћњака опада и род. Код мене је земља *пескуша* јер је цео брег окренут ка југу и у песку је. Цео плац држим затрављеним да би се слој хумуса занављао покошеном травом.

Ракије из мале кућне дестилерије која носи Ваше презиме су познате не само у Старчеву него и шире. Шта то ракију чини добром и квалитетном?

- Прво, добро, и добро спремно воће, па добро укомљаване. Комина иде у каце да ферментира. Када се шећер претвори у алкохол, врши се прва дестилација. Код мене одстоји неко време, највише пола године, па иде друга дестилација. Тада мора да се води рачуна кад се која фракција издваја.

Искуство и сва температура су показали да од 1 до 2%, од усуте меке ракије и у зависности од врсте воћа, је метил аcohol тзв. првенац који се уклања. Затим се извлачи “срце” до 40% алкохола на лули, склања се и наставља се даље ложење и да цури док има аcoholа и то иде у даљи претек у следећу дестилацију. То “срце” зна да буде чак и до 70% алкохола, па се то спушта до питке јачине, најбоље да буде испод 50 степени. Искуство је показало да су најпиткије ракије од 43 до 46 степени. Многи кажу да је права ракија преко 50 степени, али тиме се заправо крију мане и лош квалитет. Кад је ракија јака, то не можеш да процениш, али зато те боли глава и имаш друге тегобе.

Каква је конкуренција на тржишту ракија?

- Довољно је отићи у било који супер-маркет и погледати понуду. Има безброј лепих флаша, етикета, неке су упаковане у кутије... Сама амбалажа не може да прода ракију. Много људи се бави дестилацијом. Најмање двадесет казана "трчи" Старчевом и људи пеку ракију. Ту умногоме зависи од оног ко "тера" тај казан по месту, колико су они едуковани и колико им дозвољава газда ако хоће да има више ракије, али добре. Многи су почели да уче уз печење ракије другима. Квалитет ракије која се пече по Старчеву у последњих 10-15 година се побољшао. Наш суграђанин Зоран Шкрбић је добар пример, али има их још: Неша Шваба, Миле Здравковић, Раде Перовић...

У шта треба уложити, а да на крају будете задовољни као дестилер?

- Треба вам воћњак и виноград. Рад у њима са што мање "хемије", тримери, тестере, маказе за резање воћа и складишни простор и инфраструктура. Неопходан је казан, а уз то посуде за држање комине, цистерне, стаклени балони, мензуре, пумпе за претакање, алкохолometri итд. Систем за заливање је обавезан.

Имате две ћерке, академске сликарке, чије изложбе не пропуштате. Да ли на те њихове таленте има и утицаја Ваших гена?

- Моја наставница ликовног је била Ксенија Илијевић и ја сам код ње био повлашћен јер је осетила мој дар. Од тог доба сам цртао, а посебно сам за то имао времена кад сам радио ноћне смене. Радио сам само карикатуре и то није наилазило на неке лоше реакције. Међутим, десило се једном приликом да се мој главни шеф нашао погођеним видеви себе у једној карикатури и хтео је да ме отпусти. Старије колеге су ме спасиле, а казна је била фирмин психолог. Нисам добио отказ, али више нисам цртао. Пар пута су ми карикатуре изашле у часопису "Јез". После се више нисам бавио тиме.

Имате велику библиотеку. Колико траје та љубав према књизи? Да ли сте успели да је пренесете наследницима?

- Свака књига у мојој библиотеци је на неку начин стручна, од кинеске филозофије преко теорије књижевности и разних области уметности до литературе везане за пчеларство, лековито биље, воћарство, виноградарство, дестилацију... Мало имам бележнице. Волим поезију, а омиљени ми је Рембо, Елиот, Пушкин, Јесењин. И ћерке воле књиге и читају, а најстарија унука је филолог. Куповао сам и књиге у иностранству, на енглеском и немачком језику.

Имате ли кошнице и пчеле?

- Један од мојих пројеката, осим воћарства, је и пчеларство. Столарске машине сам прилагодио да поред рамова за слике, могу да правим и комплетне кошнице. Имао сам преко 50 друштава. То су улагања са повратом на дугачак рок. Потом сам отишао у иностранство и није имао ко да пази пчеле, а десила се најезда мишева и већина друштава је била уништена. Пчела је благородна и жеља ми је да имам неколико кошница.

Имали сте прилику да радите у иностранству? Шта памтите из тог времена?

- Највише времена сам провео у Либији у петрохемијским постројењима. Арапи су према нама били добри, предусретљиви, поштени. Имали смо добру комуникацију јер је много њих студирало у Југославији. Био сам пријатељ са неким од њих па ми је указивана част да им дођем у кућну посету и упознам целу породицу. Велика светиња за њих је реч и то се поштује. Клима је специфична, а кад се човек навикне, идеална је. Ништа није лошије било ни у Ираку који је важио за земљу са dobrим кадровима јер и они су се школовали у европским земљама па и код нас. Око Шат Ел Араба клима је мало другачија, али чим се удаљимо од мора клима је сува. Доста је уложено у мелиоризацију, а између Тигра и Еуфрата има доста канала за наводњавање.

У Казахстану сам био релативно кратко. Тамо су поред Казаха, матичног народа, присутни и Руси. Занимљива земља, несвакидашњи културолошки образац. Као људи су добри.

Милена Јовишић

АПОТЕКА Filly

Naši ljubazni farmaceuti čekaju Vas na dobro poznatoj lokaciji u Starčevu

Filly apoteka Starčevo
Pančevački put 2, Starčevo
Tel: 013/631101; 062/220329

ponedeljak-petak: 07h - 20h
subota: 08h - 17h
nedelja: 08h - 13h

Za Vas smo spremili:

- **SVAKODNEVNE AKCIJE I PROMOCIJE** •
- **ŠIROK ASORTIMAN KOZMETIKE I SUPLEMENATA** •
- **HIT CENE** •
- **PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **BABY KLUB PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **SAVETOVALIŠTE SA FARMACEUTIMA** •

 Filly apoteke
 filly_apoteke

SA NAMA JE LAKŠE

Bambalići

PIZZERIA i FAST FOOD

Hvala na ukazanom poverenju!

Borisa Kidriča bb
 Starčevo

- ROŠTILJ za sve vrste proslava -

- veliki izbor PIZZA -

Radno vreme: 10 - 22 h

*** Ponedeljak - neradni dan**

BESPLATNA DOSTAVA
ZA PORUDŽBINE PREKO 1000 DINARA
 (dostava radi 15-22 sata)
Telefon: 062 18 80 141

Празнични ликовни сусрети

Учесници изложбе

Слике двадесет пет аутора из Србије и Републике Српске нашле су се на отварању изложбе под називом "Празнични ликовни сусрети" које је уприличено 22. децембра у галерији "Боем". Већина аутора из Старчева, Панчева и Београда је својим присуством увеличала овај догађај који је одисао посебном емоцијом и атмосфером. Међу изложеним радовима је и дело Чедомира Кесића, уметничког руководиоца "Босма" који је на отварању између осталог рекао:

- Овде су изложене слике које су озбиљни подухвати. Трудиле смо се да то сведемо на један ниво у ком се препознају осећајност и љубав. Осећам велико задовољство због овог тренутка - истакао је Кесић.

Публика је још могла да ужива у делима аутора из Панчева: Наде Оџин Жужић, Јелене Бадњевац, Миће Панића, Иване Маркез, Зорана Деранића и Јонела Поповића, затим Ненада Војчића, Дејана Крге, Весне Чанак и Тамаре Цветић из Београда, Маје Јагодић из Краљева и Велимира Матејића из Криваје. Из Републике Српске представили су се Далибор Рађеновић, Бранислав Ковачевић, Јагода Шестић, Михајло Ракита и Давор Грабовац. Од локалних, старчевачких ликовних уметника биле су изложене слике Буде Славковића, Иване Димитрић, Марије Димитрић, Никола Пољака, Маје Пољак, Јоване Јанков и Голуба Славковића.

На отварању изложбе је била и Јована Јан-

**ДОМ КУЛТУРЕ СТАРЧЕВО
ГАЛЕРИЈА БОЕМ**

ков, академска сликарка из Старчева, која је рекла нешто више о тренутном фокусу њеног ликовног стваралаштва:

- Мој рад је из циклуса акварела Даме под називом "Чај од трешње", мањег формата. У последње три године највише се бавим женским портретима и варирам између акварела и акрила на платну. Истражујем женски принцип и имам доста мотива мајке са децом тако да сам више оријентисана на те емотивне приче. Колорит ми је препознатљив по интензивним бојама и јаком контрасту. Драго ми је да сам део ове изложбе јер се нисам овде неко време појављивала.

За нешто о више о изложеној слици и свом стваралаштву питали смо Ивану Маркез Филиповић, академску сликарку из Панчева:

- Врло радо сам се одазвала овој колективној новогодишњој изложби. Мој изложени рад овде је скорашња продукција цртежа који је комбинован и средњег формата. Већ дуги низ година радим на тему клица пошто је клица за мене нешто веома продорно и специфично. Један мали елемент који је изузетно моћан. Може да помери бетон и зидове, а онда се развије у дрво или леп цвет. Клица је увек симбол нечега новог што представља прогрес.

Изложба је могла да се погледа до 27. јануара.

М. Ј.

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

Прослављени празници

Наступио је јануар, месец у коме Православна црква обележава велике празнике. На Бадњи дан у јутарњим часовима кренуло се у шуму за бадњаке за оба храма. У поподневним сатима, у Храму Св. Пантелејмона служено је вечерње, а потом је освештан и наложен бадњак у присуству великог броја парохијана. После молитвеног дела присутни су послужени куваним вином и ракијом као и слаткишима и воћем. У вечерњим сатима у Храму Огњене Марије одслужено је вечерње, а потом у порти освештан и наложен бадњак у присуству великог броја верника којима није сметала ледена киша која је падала - сви су остали до краја молитвеног дела и традиционалног испаливања ватромета. Потом су присутни послужени воћем, бомбонама, куваном ракијом и вином. Божићно јутрење и литургија, у оба храма, молитвено су прослављени у присуству великог броја верника и гостију. Исто тако, молитвено и свечано прослављени су и остали јануарски празници.

Отац Недељко је присутне подсетио да су радови на Светосавском дому тренутно у застоју и да ће се наставити кад се скупе средства за кровну конструкцију. Од прошле године остала је незавршена палионица свећа, а то ће бити урађено док дозволе временски услови као и степеншта храма за која је донацијом обезбеђен комплетан мермер. Ових дана треба да се потпише уговор за пројектовање парохијског стана који треба да се изгради за долазак новог свештеника. Свака помоћ за градњу овог објекта је добродошла. Уплате донација могуће су у храму и код свештенка као и на жиро-рачун са знакомом за градњу Храма Огњене Марије. У порти Храма Св. Пантелејмона почела је градња Светосавског дома за потребе оба храма и парохијана. Пројекат је урађен и грађевинска дозвола добијена, радови су почели и озидани су зидови и урађен серклаж. Сада се прикупљају средства за кровну конструкцију. Своје добровољне прилоге можете уплатити код свештеника и у храмовима. Приликом уплата на жиро-рачун навести: за градњу Светосавског дома.

Своје прилоге за градњу можете уплатити на жиро-рачун: 325-9500600037013-76 ОТП банка. Прималац: Српска православна црквена општина Старчево. Сврха уплате: за градњу Храма Огњене Марије у Старчеву, или - за градњу Светосавског дома.

йрошјереј-сѣаврофор
Зоран Малетић

Бадње вече

О ликовној групи ”Фрањо Радочај”

Присећања на почетке ликовне сцене у Старчеву

Двосатна трибина посвећена ликовној групи ”Фрањо Радочај” која је оставила посебан траг на пољу културног живота Старчева одржана је половином месеца у Дому културе. Трибина је била својеврсно поновно окупљање групе након много година, па је приче и анегдота, подстакнутих разменом слика и сачуваних каталога, било на претек. Окупили су се тако Никола Пољак, Будо Славковић, Голуб Славковић, Радвин Ристовић, као сликари групе, Дарко Полак као фотограф и Видомир Јелисијевић, тадашњи директор Дома.

У разговору који је уследио сазнали смо да је ова

ликовна скупина покренута 1975/76. године, а име је добила по знаменитом старчевачком сликару који је био активан у првој половини прошлог века. Група је тада окупљала пре свега младе људе који су исказивали ликовни потенцијал, а у њеном оснивању учествовао је панчевачки сликар Стојан Трумић. Треба напоменути и остале чланове који су је чинили, а то су: Пера Пољак, Паја Рајковић, Добривоје Стаменковић, Верица Живковић, Бошко Стевић и Властимир Мадић. Већина чланова стварала је у неколико атељеа који су били распоређени на спрату северног крила Дома културе. Током петнаестак година рада,

организоване су бројне изложбе и ликовне колоније. Група и њени чланови излагали су у Београду, Новом Саду, Панчеву и многим другим местима, правили су излете у природу, сликали по Старчеву и околини, а могли су се видети и у кафанским дружењима, као део боемског живота.

Активан и плодан рад допринео је да се већина чла-

нова и данас бави сликарством, а створено је и плодно тле које је утицало на млађе нараштаје којима је група била инспирација. Један од конкретних доприноса може се сматрати и да је захваљујући ликовној експанзији, покренута и основана галерија ”Босм”, која активно ради већ три деценије.

Овај програм је организован од стране удружења ”Пагус”, уз подршку Дома културе, а најављено је још занимљивих окупљања.

Католички Божић

□ Католички Божић прослављен је 25. децембра означавајући рођење Исуса Христа, уз симболе попут јаслица, јелке и адвентског венца. Овај породични празник обележава се мисама, укључујући поношку, и окупљањима у миру и радости, а тако је било и у старчевачкој цркви Светог Маурица.

Божићна миса

Одржан концерт ”Коракм традиције”

Уз песму и игру

Наши фолклораши завршили су прошлу годину сада већ традиционалним концертом ”Коракм традиције”. За разлику од предходних година, овај пут концерт је одржан без гостујућих ансамбала јер је жеља ”Неолићана” била да прикажу

све групе као и групе које функционишу у испостави у Банатском Брестовцу.

Тог 26. децембра, сала Културног центра Панчево била је пуна. У прилог томе говори и податак да су се за овај концерт карте распродате првог дана када

су пуштене у продају. Концерт је отворен песмом ”Хајде Јано” свих учесника концерта. Призор је био фантастичан јер је на сцену изашло више од 150 чланова старчевачког културно - уметничког друштва. Затим су кренуле ”Игре из Гњилана” у изведби ветерана, а потом су се смењивали ансамбли у извођењу богатог програма. Публика је имала прилику да види игре из свих крајева наше земље. Премијерно је изведена тачка ”Игре околине Београда”, кореографија Горана Митровића. Омладински ансамбл извео је на самом крају ”Игре из Димитровграда” које су играли *на бис*. Публика је, како то увек и бива на концертима нашег КУД-а, сваки наступ поздравила великим аплаузом.

Након овог концерта ”Неолићани” су отишли на заслужени распуст. Наставак рада био је заказан за средину јануара, а фолклораши позивају све заинтересоване који желе да им се прикључе у раду, да дођу на пробе у Дом културе уторком и петком од 18 сати.

КУЛТИватор

историја, култура и млади

уређује: **Далибор Мерген**

Историја

Избори 1938. (1)

Последњи парламентарни избори у Краљевини Југославији одржани су у недељу 11. децембра 1938. године, а на њима су бирани народни посланици у Народној скупштини Краљевине Југославије. Главни ривали били су владајућа Југословенска радикална заједница (ЈРЗ) Милана Стојадиновића и опозициони Блок народног споразума на челу с Влатком Мачеком. Трећу политичку групацију предводио је Димитрије Љотић као вођа Југословенског народног покрета „Збор“, али је с један посто гласова остао у оквирима ванпарламентарног деловања.

Избори су одржани по изборном закону из 1931. године према коме су парламентарне листе морале да имају кандидата за сваки срез и бановину у Југославији. Гласање се одржавало до 18 сати и било је јавно. Ако је бирач написан, неко од чланова бирачког одбора је био дужан да му прочита називе листа и кандидате на њима. Народни посланик је морао бити држављанин Југославије и да има најмање 30 година. Право гласа су имали сви неосуђивани мушкарци старији од 21 године. Жене, као и активни официри, подофицири и војници под заставом нису

имали права да гласају. Једини изузетак су били чиновници и службеници грађанског реда у војсци.

Новина за домаће прилике било је медијско представљање политичког програма. На савремен начин су коришћени плакати, леци и штампа, док је употреба радија и филма повећала укупан утицај пропагандних порука и донекле проширила круг њихових прималаца. Стојадиновић се користио опробаним маркентиншким методама нацистичке Немачке. Оформио је посебну секцију за пропаганду, обилазио је многе градове, снимани су промотивни филмови, водило се рачуна о уређењу простора за митинге, организоване су посебне изложбе на којима су презентовани резултати власти, делила се помоћ сиромашнима, штампане су брошуре, објављиване песме. У кампању Милана Стојадиновића активно је била укључена и његова супруга Аугуста.

На сам датум избора београдски лист „Дан“ чија је уређивачка политика била наклоњена владајућој странци преносио је писање штампе у Стојадиновићеву корист. Тако се наводи да је тог изборног дана „Политика“ објавила следеће: „На једној страни имамо програм Југословенске радикалне заједнице и дела Краљевске владе, која се на њу ослања.

Основице тога програма чини народно и државно јединство и неповредивост Устава до пунолетства Њ. В. Краља. Какав је, међутим, карактер и значај листе г. др. Мачека, какав је програм и какве су смернице група и људи, окупљених око његовог имена, не ради подударности начела и идеја, већ како сами кажу, из техничких разлога, да би оборили владу.“ Новине „Време“ овако су писале навијајући за ЈРЗ: „Једни придају недељним изборима плебисцитаран значај. Други им, с правом, поричу тај значај. Поред ова два постоји треће схватање: недељни избори ће доказати колико има у Југославији људи, који могу, уздигнувши се изнад свакидашњих сплетача и заблуда, одвојити зло од доброга.“ Најпристраснији је био чланак у „Самоуправи“: На дан 11. децембра триумфоваће идеја народног и државног јединства, триумфоваће политика Владе др. Милана Стојадиновића и политика Југословенске радикалне заједнице. Народ ће својим поверењем дати нове снаге и подршке мудрим и искусним државницима који су на земаљској управи досада постигли толике резултате и ободриће их да са још већом вољом и новим еланом наставе своју родољубиву и благотворну делатност.“

(наставиће се)

Упознајмо се...

Како се зовеш?

- **Михаило Јешић.**

Како те зову?

- **Јеша или Јешке.**

Кад си рођен?

- **13. фебруара 2012.**

Како би себе описао у једној реченици?

- **Волим да се дружим и да једем, а поготово да помогнем.**

Школа?

- **ОШ „Вук Ст. Караџић“.**

Ове године је матура. Да ли ти растанак тешко пада?

- **Не.**

Које ћеш наставнике памтити?

- **Зорку Бјелић, Александра Вига, Жанијела Шубљу и Бошка Ђорђевића.**

Коју средњу школу планираш да упишеш?

- **Економску школу у Панчеву, туристички смер. Шта радиш у слободно време?**- **Тренирам, дружим се са**

другарицама, играм игре.

Коју музику слушаш?

- **Савремену комерцијалну и хип-хоп музику.**

Омиљене песме?

- **ТХЦФ, „Панда“ и „Бор“.**

Омиљени певач?

- **Јасмин Фазлић.**

Омиљена певачица?

- **Теодора Џехверовић.**

Најдражи стих?

- **„Зову ме доле, све празне куће остале, границе прелазе, возимо Мерцедесе.“**

Шта ти је важно у музици?

- **Да је универзална и да могу да је слушам у различитим ситуацијама.**

Шта те опушта?

- **Кад једем и спавам.**

Шта гледаш на телевизији?

- **Користим је најчешће за Јутјуб, а од програма гледам Арена ТВ и Арена Фајт где пратим спорт.**

Шта не гледаш на телевизији?

- **Ријалити програме, серије, филмове и слично.**

Омиљена књига?

- **Свето писмо - Библија.**

Омиљени филм?

- **„Тома“.**

Омиљени глумац?

- **Брус Ли.**

Омиљена глумица?

- **Сандра Бугарски.**

Омиљени спорт?

- **Кик-бокс.**

За кога навијаш?

- **У кошарци за КК „Дубаи“, а у фудбалу за „Црвену звезду“.**

Где излазиш?

- **У центар, а понекад и до игралишта у риту.**

Шта је за тебе љубав?

- **Православна црква.**

Шта си као мали желео да постанеш кад одрастеш?

- **Ватрогасац.**

Чега се плашиш?

- **Разочарања тренера у мене и неуспеха, генерално.**

Шта ти смета код других?

- **Углавном лагање.**

Твоје врлине?

- **Поштен сам и искрен без потребе за доказивањем. Твоје мане?**- **Осветољубив сам и брзо се изнервирам.**

Најбоље другови?

- **Данило, Сергеј, Андреја, Угљеша, Страхиња, Немања, Андреј, Филип и Вук.**

Најбоље другарице?

- **Даница Д., Андреа, Даница П, Јана и Мила.**

Шта би поручио младима у Старчеву?

- **Волите своје место и само напред!**

Плесни студио “Балерина”: Година за памћење

Током 2025. године Плесни студио “Балерина” учествовао је и организовао бројне концерте и наступи на децијим манифестацијама, док су плесачи овог студија освојили изузетне резултате на домаћим и међународним такмичењима широм Србије и Европе

Плесни студио “Балерина” током протекле године потврдио је статус једног од најактивнијих и најуспешнијих плесних студија у региону. Већ почетком године чланови овог студија представили су Србију на међународном такмичењу у Бечу, где су освојили чак 54 медаље. Уследили су запажени наступи на националним такмичењима у Сремској Митровици и Панчеву, на којима су плесачи “Балерине” освојили велики број златних медаља, специјалне награде и пехаре.

Поред такмичарских успеха, посебан печат године дали су концерти и сценске представе. Публика је имала прилику да ужива у концертима “Плес за маму”, Ускршњем концерту, концерту и додели диплома у Културном центру Панчево у јуну месецу, традиционалном концерту на отвореном на Тргу неолита у Старчеву, као и у завршној празничној представи “Зимска бајка” у Панчеву где су девојчице блистале у новим костимима.

Наступи на децијим сајмовима и манифестацијама додатно су потврдили важну улогу Студија у промоцији игре и уметности међу најмлађима.

Међународни успеси настављени су током године у Италији, Босни и Херцеговини и Црној Гори. На великом

Млађа и старија група старчевачких балерина

плесном фестивалу у Риминију плесачи Студија освојили су око 80 медаља и признања, док су наступи у Бијељини и Бару донели нова искуства и запажене резултате на међународној сцени.

Круна године била су децембарска такмичења у Панчеву, где је Плесни студио “Балерина” освојио чак 109 златних медаља и 21 специјалну награду, чиме је још јед-

ном потврђен континуитет квалитета и дугогодишњег рада.

- Ова година показала је колико снаге имају континуитет и посвећеност. Поносни смо на свако дете које је током 2025. године изашло на сцену, на сваки концерт и сваки наступ, јер иза сваког успеха стоје рад, дисциплина и огромна љубав према игри, поручује оснивач, коре-

ограф и међународни судија Плесног студија “Балерина”, Владислава Пиши Војводић.

После паузе током зимског распуста балерине су се вратиле редовним тренинзима. Заинтересоване девојчице и дечаки могу им се придружити да заједнички усавршавају своје играчке способности у раду на новим кореографијама.

П. Сјанковић

ГРАД ПАНЧЕВО суфинансира пројекат “Старчево у фокусу 2”.

У оквиру овог пројекта реализовани су неки од текстова у овом броју “Старчевачких новина”

“СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ” НА КУЋНУ АДРЕСУ

Уколико желите да “Старчевачке новине” добијате на кућну адресу, обратите се редакцији СН или у МЗ Старчево (тел. 631-144). Уплатом поштанских и трошкова слања од 60 динара по примерку обезбедићете редовно добијање “Старчевачких новина” на вашу кућну адресу или на адресу онога коме желите да их пошаљете било где у свету!

Старчевачки ШОРОМ

Старчевачким шором са Маурицом Иванковићем

У овом наставку *Старчевачког шора* разговарали смо са нашим суграђанином Маурицом Иванковићем кога су углавном зову Мавра. Рођен 1951. године од оца Стевана (1927) и мајке Кате (1932), у породици која је генерацијама живела у Старчеву. Његову причу пренећемо из два дела. Најшпре ћемо за-
вири у један типичан сегмент живота у нашој вароши током педесетих и шездесетих година прошлог века, који се одвијао између куће и улице.

“Од рођења сам живео у типичној лалинској приземној кући. Била је класично организована са великом собом у којој је зидана фуруна која се положила из кухиње. Ту је био и још један зидани шпорет са металном плочом. У велику собу и кухињу улазило се из “фор-
ава”, то је био неки немачки израз за предсобље, а одатле се улазило и у малу собу. Из кухиње смо имали и излаз на још једну мању оставу коју смо звали “комара”. Купатило у почетку нисмо имали у кући.

Наша кућа је била дугачка око дванаест метара, а широка око осам. У наставку куће, у дужини од око пет метара, била је штала за коње и краве целом ширином куће. Улаз у шталу је био из дворишта. Паралелно са кућом налазио се помоћни објект са амбаром који је оивичавао тај предњи део дворишта. Само двориште било је земљано. Иза њега се налазило гувно где су биле и свиње, живина и у наставку мања башта. Из Улице маршала Тита у почетку су била два колска улаза, један за гувно и један за двориште. Између њих, на улици, у правцу помоћне зграде, памтим да је постојао бунар на чекрк. Пошто је бунар био на улици, могао је воду из њега да узима ко је желео, међутим вода ту није била за пиће. Нама је служила за стоку и заливање. Тај бунар се активно користио, чини ми се до шездесетих година, када је срушен. У то време, традиционалне бунаре, већ су почеле да замењују пумпе за воду. У нашој кући, воду за пиће доносили смо од Мирка Омчикуса који је живео низ улицу (данас М. Тита, 38), као и из парка у центру где је био бунар, па затим пумпа коју су скоро сви користили за пиће. Мирко Омчикус је био пословођа у радњи “Тргоцентар”,

Кућа Иванковића 2014. године са дрворедом ораха испред

која је била у Дому културе, до улице. Ту је, иначе, била месара, штофара и радња мешовите робе.

Као мали, памтим да је била и “Тргопродуктова” радња, на раскрсници Летње и Маршала Тита (данас број 22), која је, чини ми се, била активна до неке 1961-62. године. Ту је радио чика Сава Склена, тако смо га звали. Када је продавница исељена, у дворишту те куће, која је из дворишта имала и приватне станове, је био велики магацин, исто “Тргопродуктов”. Онда је место где је била продавница преправљено у још један стан.

Улица маршала Тита је имала дрвореде дудова са обе стране, док је Летња улица са леве стране имала два реда дудова, а са десне где је био дубок јарак један. Они су касније повађени, мислим око седамдесете године. У том ширем делу Летње улице окупљали смо се и често играли. Пут у Летњој улици памтим као прашњав, и такав је био све до неких осамдесетих година. Од наше игре прашњав је био и цео терен. Трава никада није стигла да порасте. Ту су долазили да се играју и из других улица и било је увек доста деце. Најчешће смо играли фубал. Голови су обично биле неке две цигле. Када нисмо играли фубал, играло се клиса или “између две ватре”, са гуменом лоптом, и кликери. Увече смо играли жмурке, па се сакривамо по каналима. Ту смо се баш лепо дружили, окупљали и проводили дане и дане. Цела улица је била наша. Игра се заустављала тек понекад када станемо да прођу нека коњска кола и када прођу, све се одмах наставља.

Памтим и игре током зиме, које су увек биле са снегом. Санкали смо се на почетку Летње улице, “на брегу” поред Перовића на спушту ка рити. Санке смо сами правили од дасака. Ту испод брега је била Поњавица (данас први канал) где смо се клизали. Памтим један 27. јануар, мислим 1963. године, када је напољу било баш хладно, минус десет степени. Снега је нападало више од пола метра. Клизали смо се на Поњавици и ја пропадне кроз лед. Како тада није нико од нас имао неки скафандер од пластике, већ углавном вунену и крпену одећу од природних материјала, то се све баш натопило на мени. Некако сам дошао до куће, која је била двестотинак метара одатле, смрзнут. Када ме је мама видела, брзо ме је ставила иза фуруне. То место је био главни лек. Тада није било топле воде него ме мало плакнула са хладном да ме опере. И данас се шалим да због тога после нисам био никад посебно болестан. Мада то није било једанпут, знало је слично да се деси више пута.

Сећам се и једном, то је било негде са краја новембра, када су се обично клале свиње, па је тај посао договорио и мој тата са једним чика-Пиштом. Легли

смо, а ја, пошто сам волео тај део године, нисам могао да спавам од узбуђења. Када ујутру неко лупа на прозоре. Кажу - "устајте, снег је до шалона". Па смо се сви дигли да почистимо све по дворишту да би могло да се ради. У то време након свињокоља знало се да се дуго заседи увече. Седи се и пева целу ноћ. Од тих зимских дана памтим по лепом и коринђања по селу и дружења за Божиће, где смо сви ишли једни код других.

Када сам кренуо у забавиште 1956/57. године, сећам се да нам је учионица била на месту где је данас сала за венчање Месне заједнице. Васпитачица нам је била Брана Стојковић, жена од поља Братића. Она је касније била наставница физичког. У простору где смо ишли у забавиште су ми причали да је некада био биоскоп. Када сам кренуо у школу, настава се одвијала у више зграда у центру. Од раних школских дана у лепом сећању ми је остало да су нас често водили у шуму ка Омољници. Ту смо ишли на излете. Ишло се и на Миље на Дунав, да се купа.

(наставаће се)

Тешка реч

У СКЛОПУ АКТУЕЛНЕ геополитичке ситуације у свету ваља се подсетити на историјску неправду према Старчеву. Наиме, још средином прошлог века, приликом изградње јужне индустријске зоне, односно панчевачког петрохемијског комплекса, из катастарске општине Старчево изузет је цео северни блок на коме се данас налазе рафинеријска и петрохемијска постројења. Затим је уследило цепање којим је Старчево изгубило излаз на Дунав, односно део обале са викенд-насељем и излетиштем Миље, што укључује и две аде - Форконтумац и Чакљанац (Бела стена). На крају, почетком овог века исечен је и део атара према Долову на коме се налази Семенски центар "Тамиш".

🔥 Ових дана исправља се једна неправда. Из олако добијеног НИС-а, Руси (тешка срца) излазе. Још увек се не зна коме ће припасти већинско власништво над Нафтном индустријом Србије, али се с правом отвара питање - зашто Руси нису најпре понудили Старчеву да откупи контролни пакет акција? Зашто се разговара са Мађарима, Арапима... Треба ли да и ми поступимо попут Трампа у Венецуели, отмемо портира у Рафинерији и сами решимо ситуацију?

🔥 Треба ли да исти принцип применимо и према Форконтумцу и Чакљанцу? Зашто не би Месна заједница прогласила ове две аде као безбедносно и стратешки важне за Старчево и успоставила своју контролу над њима? Не отвара ли нам решење питања Гренланда ту могућност? Уколико САД то учине и уђу у Нуук (главни град Гренланда), Старчево истог момента мора да заузме Белу стену и тамо пободе своју заставу.

🔥 Семенски центар поделити на пола, као Руси Украјину: пола Старчеву, пола Долову и мирна Бачка. Овај, Банат...

🔥 Ми смо овде још од неолита. Не заборавите то 🤝 Зато, SIGA (Starcevo Is Great Again)!

Панчевачки полицајци делили поклоне најмлађима

У друштву најмлађих

На Бадњи дан, у духу празничне радости и топлине, припадници Полицијске управе у Панчеву, Крагујевцу и Зрењанину показали су да полиција није само чувар безбедности, већ и ослонац заједници.

Полицијски службеници у Панчеву су најмлађим учесницима у саобраћају даровали новогодишње пакетиће, улепшавајући им празничне тренутке и подсећајући на важност сигурности на путевима. Припадници Саобраћајне полицијске испоставе Панчево организовали су акцију контроле саобраћаја, али тако што су одлучили да тај дан учине посебно лепим малишанима у возилима која буду зауставили. Сакупили су сами новац и купили пакетиће, а сваком детету са којим су се сретли на путу приликом контроле у Панчеву, Банатском Новом Селу, Качареву, Омољници и Старчеву, уручили су поклон - пакетиће.

- У времену када су породица, љубав и хуманост најважнији, поносни смо што заједно ширимо дух солидарности. Полиција је ту - не само да штити, већ и да брине, помаже и пружа руку подршке. Нека нам ови празници буду подсетник да је снага заједништва највећи дар који можемо дати једни другима. Срећан Бадњи дан и срећан Божић, кажу у МУП-у.

ОКО Старчева

□ На позив Месне заједнице и ЈКП-а "Старчевац" стручњаци из панчевачког "Зеленила" обишли су месни парк и утврдили која осушена стабла и гране треба посећи, што је потом и учињено.

□ Наше јавно-комунално предузеће поправило је стазу која од школе води до вртића. Средства су обезбеђена из буџета Града, а у Месној заједници кажу да ће овакве акције бити чешће.

у Ђерму

Миливоје Иричанин Микша, наш суграђанин

Водити миран живот...

Још од далеке 2002. године кафана "Ђерм" (ошворена сваког дана од девети до 23 сати), оаза мира смештена на месту где се Панчево улива у Ситарчево, синоним је за добар провод и уживање. То је идеално место како за пословне састанке, породичне ручкове или дружење с пријатељима и вољеном особом, иако и за незаборавне вечерње журке уз тамбураше.

Број посетилаца се из дана у дан увећава, што је најбоља оцена нивоа услуге, несвакидашње пријатног амбијента, укусних заложаја и љубазног особља. У предивној цвећној башти и шопу уређеној унутрашњости, декорисаној брижљиво одабраним репродукцијама, уз специјалитете куће и божају понуду пића, уживање сва чула. У "Ђерму" посетиоце вај-фај мрежа и два плазма телевизора, а посетиоци и могућности припреме хране по поручбини, као и организовање прослава до самог места, по повољним ценама. Четвртик поподне резервисан је за јела из кухиње, а очекују се и нова кулинарска изненађења. Ова кафана ће у рубрици "Кафеница у Ђерму" бити домаћин и бројним занимљивим Ситарчевцима...

Ексклузивни гост препознатљиве рубрике текућег броја "Старчевачких новина" Миливоје Иричанин, зван Микша, рођен је 4. новембра 1969. године од мајке Драгијане и оца Миљка, уз још старију сестру Милицу.

Основну школу је завршио у Старчеву, потом и такозвани девети и десети разред у Панчеву, а остатак средње школе у Београду, када је након две године добио диплому заната за машин-бравара. Након тога је променио неколико послова, да би се од 2006. године осамосталио када је почео да се бави увођењем грејања и клима-уређаја.

Ожењен је Виолетом од 1992. године, с којом има две ћерке; од Милице (34) су добили унуке Софију (8) и Милоша (5), а од Невене (29) - Димитрија (5) и Душана (2).

Како је одрастао мали Микша?

- Сестра и ја смо одрасли у радничкој породици, а отац је радио у "Стаклари", док је мајка углавном ишла на сезонско копање у ПИК-у. И ја сам релативно рано, као дете, почео да идем у надницу на такозване метлице. Само детињство нам је било скромно, али веома лепо, уз много игре и

дружења са другарима из комшилука, као што су браћа Драган и Саша Петровић, Зоран Ђокић, Јордан Филиповић, затим Дејан Костић и Златко Цека Димић, а од девојчица су ту биле Тања и Дренка Батањски и Снежана и Љиља Бешевић. Ту су и старији, сада већ покојни, Стева Сидор, Ђура Ројка, Радиша... Сваки слободан тренутак проводили смо на улици, чекајући да прође шпедитер с бостаном или чувени Малајац. Заправо, његово име је било Африм и он је по цело лето на бициклу разносио сладолед. Волео је да застане и заигра фудбал с нама, па кад изгуби, знао је да нас почастима омиљеном посласицом. Волели смо да идемо и на околне канале, пре свега на "левак", где сам и научио да пливам. А шта тек рећи за грозничаво ишчекивање слава "социјалистичке" и Пантелеје, када се нисмо скидали са стоног фудбала и флипера.

Школа и посао...

- Након завршене основне и средње школе за машин-бравара, први посао ми је био у "Тргопродукту". Преко Студентске задруге радио сам са геометрима, када је грађено насеље Миса. Након тога, за-

послио сам се код сестре у продавницу делова за аутомобиле и радне машине на Зеленој пијаци. Потом сам прешао у Београд и тамо седам година радио ремонт ауто-делова, заправо до 1999. године, када сам прешао у "Рафинерију" и као извођач радио у фирми "Термомонт", која више не постоји.

Породица...

- Нисам се превисе дуго момчио након што сам дошао из војске, коју сам служио у Подгорици, као везиста радиотелеграфиста. Из ЈНА сам се вратио 1989. године и недуго затим сам упознао будућу младу Виолету. До тога је дошло док сам радио сам на пијаци, а она је ишла у средњу хемијску школу и туд је често пролазила. Након што су нам се погледи срели, забављали смо се око шест месеци, да би она прешла код мене, када сам већ живео у кући у Војвођанској улици. Свадба је уследила након шест година и могу да кажем да живимо у срећном браку већ 33 године. Презадовољан сам и супругом, ћеркама и унуцима. Нађе се увек места и за дружење с пријатељима и кумовима. Рецимо, још као ђак у школском дворишту упознао сам Александра Којића, који је ме је венчао, док сам ја Зорана Ђуришића Крецу. Наравно, ту је и дружење с његовим братом Гагијем, па с Гошом и многим другима.

Грејање...

- До 2006. године обављао сам послове изолатора. У међувремену, почела је да ми касни плата, као и жени која је радила у "Агроживу", а како смо школовали двоје деце, покојна мајка ми је пронашла мајстора за грејање Миодрага Рашића из Шумица, да му будем помоћник. И онда сам у фирми узео годишњи да бих почео да радим најпре као помоћник, да бих се за две године осамосталио. И тако сам у Београду урадио прву зграду и почео да запошљавам и још неке људе.

кафана
Ђерм
Ситарчево

- СПЕЦИЈАЛИТЕТИ ДОМАЋЕ КУХИЊЕ
- ОРГАНИЗАЦИЈА ПРОСЛАВА
- ТАМБУРАШИ

062 478 394

Миљивоје Иричанин

Одлазак у Италију...

- Неко време од 2014. године, тачније две године, провео сам у Италији. Био сам стациониран у познатом туристичком месту поред Венеције, које се зове Лидо ди Јесоло, чувеном по уређеној плажи дугој 16 километара, са преко 300 хотела. Ишао сам преко београдске фирме, а са самим Италијанима нисам имао неке велике контакте, али то што јесам, могу да кажем да су људи били *океј* и, бар ја, нисам имао проблема. Додуше, било је мало језичке баријере, али сналазио сам уз мало "тарзан енглиша", мало пантомиме рукама и ногама. Суштина је да сам отишао као мајстор, а не као што су се неки тамо нашли, а да не знају посао, па један је био хармоникаш, други коновар, трећи не знам шта... Све у свему, мало сам зарадио, мало сам видео света, а међу многим са мном био још један Старчевац Горан Добросављевић.

Повратак у земљу...

- Потом сам се вратио овде и наставио да радим на београдском тржишту. Међутим, ту је већ почела гужва око исплата, а ја нисам желео да својим радницима остајем дужан, нити да и сам идем у минус. Тако сам баталио зграде и све више се пребацивао у Панчево, па сам од 2016. године почео да радим грејање и климатизацију за приватне куће. И досад некако пливам у

томе. Углавном радим по Старчеву, Панчеву и околним селима. Примера ради, у нашем месту увео сам грејање у неких 30 кућа. Иначе, немам неку рекламу, све углавном иде *од уста до уста*. И, што је најбитније, никад ником нисам остао дужан. Томе у прилог говори и чињеница да нисам мењао број телефона још од деведесетих година прошлог века. Што се каже, "никад дупетом врата нигде нисам затворио". Увек је прво било да се исплате помоћници, па тек онда себи шта остане. С друге стране, мени су остајали дужни и до неких 6.500 евра.

Здравље је ипак најбитније...

- Све у свему, паре дођу и прођу, а најважније је да будемо здрави. То сам схватио на својој кожи, јер сам у свом погледу имао мало проблема, пошто сам прошле године доживео мождани удар. Неких три месеца након што сам оставио цигаре, приметио сам да имам притисак. А ја код доктора и код зубара као да идем на стрељање. И тако сам све то мало занемарио, да бих прошле године у септембру доживео поменути мождани удар. Потом сам "заглавио" у болници у Панчеву, па сам после тога провео 45 дана на рехабилитацији у Меленцима. Опоравио сам се и наставио да радим, али не више пуним интензитетом. Сви радимо за тај проклети динар, међутим,

треба наћи неки вентил...

Миље...

- И, ето, нашли смо утеху жена и ја на Дунаву, где имамо неку викендицу. И сваки слободан тренутак користимо да смо тамо, што сами, што са децом, унуцима, прија-

тељима... Иначе, одмалена сам волео Миље, па смо пријатељ Сале и ја најпре купили чамац. Тако смо тамо волели да псцамо, да се возимо реком и уживамо на свежем ваздуху. Касније смо узели поменути кућицу, а ту где је наш понтон Дунав је релативно миран, па се чак и купамо, иако Миље одавно није плажа као што је некада била...

Старчево, данас?

- У Старчеву је много урађено, а по мени би требало направити мало више бициклических стаза. Сматрам да не би било лоше ни уредити што бољи прилаз Миљу, јер треба промовисати боравак у природи. Наравно, не би шкодила хала или чак и неки базен...

Тако говори овај скроман, искрен и поштен Старчевац, а својим суграђанима јоручује:

- Дружите се, људи, и не свађајте се због глупости; не будите на крај срца и опраштајте, јер живот кратко траје.

дружио се

Јордан Филиповић

STR "LUKA"

Lenjinova 37A

Borisa Kidriča 61

SVRATI NA
MINUTA

Prodavnice
mešovite
robe

POTREBNA RADNIČA!

RAFAELO

ZA VAS RADI 0-24h

HVALA VAM
ŠTO STE NAŠE MUŠTERIJE

DISKONT PIČA "GAJBA"

Veliki izbor pića po povoljnim cenama

veleprodaja pića

Hladni napici

Info telefon: 060/56-55-579

Radno vreme:

Radnim danima 8-18
subotom 8-16

Pančevački put 75 Starčevo

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ
"Водовод и канализација" Панчево

Корисћимо
Воду
рационално!

Старчево, Лењинова 41
Тел/Факс: 013/631-032

ПОШТОВАНИ СТАРЧЕВЦИ,

код нас можете набавити по повољним
ценама следећу робу:

- * **ЦЕВИ** квадратне, правоугаоне, округле и поцинковане
- * **водоводни, санитарни, канализациони и електроматеријал**
- * **електроде, брусни и резни алат**
- * **цемент, креч и беомал**
- * **гитер блок, монте, циглу и бетонско гвожђе**

Хвала вам што куйујете код нас.

СТОМАТОЛОШКА ОРДИНАЦИЈА

“Др Соколовић“

НОВОСАДСКА 11 СТАРЧЕВО
064/66-88-771 и 013/633-173

* * *

* *пломба*

* *каменац*

* *заливање фисура*

* *парцијална протеза*

* *тотална протеза*

* *визил протеза*

* * *

Погребно предузеће

Крила Анђела

Иве Лоле Рибара 27 Старчево
Петра Прерадовића 29 Панчево
(код Болнице)

Телефон: 069/32-42-443

- * Најповољније цене комплетна опрема *
- Вршимо услуге спремања покојника, облачења и шминкања
- * Организација целе сахране
- * Папирологија
- * Заказивање сале за даће
- * Свеће
- * Црнина
- * Цветни аранжмани
- * Превоз на територији целе Србије и иностранства
- * Наплата преко ПИО-фонда
- * 00-24

trgovinska radnja

MAKI JEDAN

kod ambulante

***ROBA ŠIROKE POTROŠNJE**

***HLADNO OSVEŽENJE**

RADNO VREME 24h

НАШИ У БЕЛОМ СВЕТУ: Милан Крсмановић

Да подсетимо Старчевце о коме се заправо ради?

- Зовем се Милан Крсмановић Ули. За оне који ме се слабије сећају - одрастао сам у Старчеву, ту сам завршио школу, имао друштво и све оне мале и велике приче које то место носи. Старчево ми је било полазна тачка, а изгледа и вечита референца, ма где да сам данас.

Где сада живите?

- Тренутно живим у Сиднеју у Аустралији. То је место које је доста другачије од средине у којој сам живео у Србији - веће, брже, са више могућности, са много више људи различитих нација... Људи су коректни, систем функционише са толико различитих нација. Постоји велика и јака наша, српска заједница, а онај осећај "сви се знамо" и даље је ту, остаје нешто што носим још из Старчева...

Шта тамо радите и како сте се снашли?

- Радим као ауто-лакирер у једној великој компанији која има 52 радионице широм Аустралије. Није било лако у почетку - нови језик, другачији менталитет, темпо који не прашта грешке. Али, корак по корак, уз доста рада и мало ината, ствари су почеле да долазе на своје. Данас могу да кажем да сам се снашао, али и то да сам много тога научио успут - највише о себи. Поред тога бавим се и певањем које ми доноси доста забаве и нових познанстава у животу!

Размишљате ли о повратку и да ли сте долазили у Старчево?

- Повратак ми је често у мислима, јер човек

никад до краја не оде одакле је потекао. У Старчево још увек нисам долазио јер сам презаузет, а и требало би ми бар месец или два за одмор, што је сада мало компликовано за извести...

Порука Старчевцима - онима који одлазе и онима који остају?

- Онима који размишљају о одласку из земље поручујем: идите, пробајте, видите свет - али знајте да одлазак није бекство, већ изазов. Онима који остају кажем - немојте потцењивати место у којем сте. Старчево није "мало" ако знате шта хоћете од себе. Будите храбри и упорни у животу.

А свима заједно поручујем једно - где год да сте, носите Старчево у себи и прихватите да оно иде с вама хтели ви то или не.

Велики поздрав за моје Старчевце!

П. Андрејић

Милан са породицом

СТАРЕ СЛИКЕ СТАРЧЕВА

□ Ево још једне фотографије момака који су престајали старчевачки фудбал средином прошлог века. У питању је својеврсна филијала старчевачког "Борца" - они који нису имали места у "Борцу", играли су у "Партизану" чувених Черчилових. Многи су од њих су се потом вратили у "Борац" и са поносом носили дрес "старијег брата". На овој фотографији из албума Александра Ђокића налазе се Жика Јовић и Никола Пољак (стоје) и Тома Лукић и Рата Милановић (чуче). Фотографија је настала 1966/67. године.

П. Андрејић

Црпнице из прошлости

• new edition

Пише:
Вера
Шкулић

Старчевачке породице: Илишев

Радивој са супругом Иванком и децом

Од Баранде до Старчева: саћа о породици Илишев - "Папинима" и "Барандинима"

У ткању војвођанске равнице, где се судбине преплићу кроз генерације, мало је прича које тако верно осликавају дух Баната као што је то повест о породици Илишев. Од старих барандских сокака, преко дорћолских ресторана, па све до плодне старчевачке земље, ова породица је деценијама градила идентитет препознатљив по честитости, раду и дубоким коренима.

Све је почело у Баранди, 1910. године, када је рођен Радивој Илишев, у породици Ђоке и Лепосаве (рођене Ковач). Иако су се Илишеви у родном месту препознавали по живописном шпиц-намену "Папини", судбина је Радивоја одвела даље. Његови родитељи, предузимљиви људи који су се бавили земљорадњом, држали су у то време и ресторан са преноћиштем на београдском Дорћолу, спајајући сеоску вредноћу са градским духом.

Радивој је био човек старог кова - образован и писмен на српском, мађарском и немачком језику. Трговачки занат изучио је код чувеног Милера у Дебелачи, а војни рок у Коњичкој регименти у Земуну крунисао је чином наредника. Управо ће га тај спој дисциплине и трговачке вештине 1934. године довести у Старчево, где се запошљава у "немачкој радњи" као гвожђарски трговац. Старчевци су га одмах прозвали "Баранда", а тај надимак

ће, као породично обележје, носити и његови потомци.

Исте те 1934. године, Радивој стаје на људи камен са Иванком Маринков, чија је породица (надимак "Батаков") такође донела своје обичаје из Баваништа у Старчево. Прича о њиховом скућавању је прича о заједништву; продавши земљу у Баваништу, Иванкини родитељи купују дом у Старчеву, где им се касније придружују и рођаци, породица Бабић.

Млади брачни пар Илишев, Радивој и Иванка, купују плац у Пролетњој улици, у непосредној близини Иванкиних бабе и деде Добре и Јелене. Ратне године доносе стрепњу, али и радост - 1943. године рађа се син Васа, који име добија по куму Васи Живановићу Крушки.

Послератне године донеле су промене. Радивој се, поред земљорадње, бавио и зидарским занатом, а породица се педесетих година сели из Пролетње у Лењинову улицу. Син Васа, који ће постати најпознатији носилац надимка „Баранда“, у месту, кренуо је путем модерне индустрије, али никада није напустио бразду. Као школовани алатничар, Васа се 1961. године запошљава у панчевачкој "Утви". Судбина је хтела да управо кроз образовање сретне љубав свог живота. Док је ванредно завршавао Машинску школу, упознао је Милку Ђорђевић (шпиц-намена "Кицош"), тадашњу ученицу Електротехничке школе. Милка, пореклом из породице са дубоким коренима у Панчеву, Ковину и Баваништу, постала је Васина животна сапутница 1973. године. Обоје су свој радни век провели у "Утви", делећи и фабричку халу и породичне обавезе у Старчеву.

Породично стабло Илишевих наставило је да листа кроз ћерке Каменку и Иванку. Обе сестре су, упркос животним изазовима, остале везане за очеву кућу. Каменка је своје образовање усмерила ка медицини и ветерини, а из брака са Иваном Радочићем добила је ћерку Искру. Старија Иванка, која је такође кренула путем ветеринарских наука, удајом за Драгана Шкулића наставила је живот у Старчеву, месту које је њихова породица пре скоро једног века одабрала за свој дом. Драган и Иванка су добили ћерку Веру.

Нажалост, 2021. година остала је забележена као тужна страница у породичном летопису, када су преминули Васа и његова сестра Каменка (старија Каменка се удала за Николу Матића још 1955. године).

Данас, прича о Илишевима стоји као сведочанство о једном времену у којем се знало ко је чији по надимку, где се знање поштовало, а земља чувала. Од Радивојевог гвожђарског кантара до Васиних прецизних алата, Барандини су оставили неизбрисив траг у хроници Старчева, подсећајући нас да су породице темељ сваког места.

Сачувајмо прошлост од заборавља

□ Музеј у нашем месту наставља да ради на формирању колекција старих докумената, књига, разгледница, кованог и папирног новца, црно-белих фотографија и других старих предмета из свакодневног живота како бисмо сачували од заборавља како су наши преци живели у Старчеву у протеклим вековима. Музеј, такође, стоји на располагању власницима старих докумената и фотографија

који су вољни да позајме исте ради скенирања, после чега би им све било уредно враћено. На тај начин музеј ће употпуњавати електронски депо и на тај савремени начин чувати драгоцене податке. Све то ствара могућност организовања тематских изложби и издавања каталога јер наше место има богату прошлост. С друге стране, музеј је ту да на најбољи начин презентује прошлост као сећање на

људе који су некад овде живели, радили и градили Старчево за бољу будућност својих потомака - нас. Дајмо свој допринос за будуће генерације.

Извиђачке зимске радости

На позив пријатеља из Одрета извиђача из Липа, малог приградског насеља Смедерева, у недељу 28. децембра, око стотину извиђача окупило се на хуманитарној активности која је покренули читаву локалну заједницу. Поред домаћина из Липа, у активности су учествовали и скаутски одреди из Велике Планае и Београда, као и гости из старчевачког одреда.

Повод је био да се уочи празника пошаље порука солидарности и заједништва у виду хуманитарног базара, у чију су организацију поред извиђача, као носиоца активности, били укључени и бројни мештани и удружења грађана. Заједнички циљ је био да се помогне онима којима је то најпотребније.

Централни део програма чинила је представа у коју су припремили, навежбали и извели извиђачи домаћина. Представа је привукла пажњу најмлађих, али су на њу позитивно реаговали и одрасли посетиоци. Кроз духовиту и топлу причу, публика је пратила заплет у којем је Деда Мраз заспао баш пред најважнији део године. Забринути вилењаци су тада кренули у потрагу за решењем како би га пробудили и спасли Божић. На том путу сусретали су разноврсне ликове - од зле вештице и добрих вила, до доктора кловна, а сваки сусрет доносио је нову поруку и много смеха. На крају, уз заједнички труд и помоћ пријатеља, Деда Мраз је пробужен, а празници спасени, што је публика испратила дугим аплаузом.

Након представе уследила је подела пакетића најмлађим становницима места. Истовремено, посетиоци су имали прилику да обиђу штандове хуманитарног базара, на којима су се могли купити ручно рађени украси, жито за јелку, слике, као и разне домаће посластице. Куповином ових производа прикупљана су додатна средства, поред улазница за представу, што је допринело хуманитарном карактеру манифестације.

Наставак зимске сезоне

Након краће паузе за празнике, извиђачи су наставили са одржавањем редовних састанака и других недељних активности. Први састанак у новој години одржан је 11. јануара, одмах по падању мрака, а проведен је напољу како би се искористила прилика игре на снегу, који је тих дана фино нападао. Уз светилке на Тргу неолита замишљен је као мала зимска чаролија. Снег није био у најбољем стању влажности, па је планирани део са грудвањем само кратко држао пажњу.

Скаути на празнично окићеном Тргу неолита

Међутим, брзо је нађена нова занимација у виду склањања залеђеног снега са санки и клупа на Тргу, као део доприноса заједници. Одмах након тога отпочело се са игром “краћа заставица”, овога пута у зимској варијанти.

Ова популарна извиђачка игра захтева добру тимску координацију, како међусобне сарадње чланова тима, тако и праћења противничког. Након поделе у две екипе свака је добила своју заставицу. Циљ игре био је преотети заставу противника и пребацити је до своје базе, док је истовремено потребно сачувати своју заставицу у бази. У обе екипе постојале су групе које су имале улогу напада и одбране, што је додатно подстакло тимску сарадњу и стратегију. Након пуно тактике која је праћена трчањем и смехом, некако су обе екипе успеле да истовремено пренесу заставице противника и успут изгубе своје, те је резултат био нерешен. То није било важно, јер је састанак свакако био победа. Након завршетка ове игре направљена је заједничка фотографија. Иако је активност била завршена, игра је у ведром духу настављена на путу до својих кућа.

Следеће недеље, 18. јануара, полстарици су на свом састанку учили нешто ново о државама Европе кроз занимљив и едукативни квиз. Кроз питања о знаменитостима, националним јелима, главним градовима, као и најзначајнијим рекама и језерима, проширили су своје знање, а том приликом су услед лепе приче и водници научили нешто од њих. Остатак времена провели су у опуштеној атмосфери, забављајући се уз игре танграм и “не љути се, човече”.

Вод млађих планински “Бубамаре” прошао је део програма везан за основне скаутске појмове као што су бивак,

табор, смотра и хајк. Посебан акценат стављен је на одабир места и прављење скице места за излет, као важнијим корацима при квалитетном и одговорном планирању. Такође, било је речи о томе шта је све потребно спаковати у ранац и на који начин како би излет и пут до њега био безбедан и успешан.

Вод млађих извиђача “Дивљи медведи” започео је састанак друштвеном игром “дискит”, која је уједно и једна међу најдражим друштвеним играма у одреду. Након тога су време посветили припремама за такмичење које извиђаче очекује крајем јануара. У питању је такмичење “Ацин меморијал” које ће се одржати у Панчеву. Извиђачи су пролазили и сагледавали дисциплине које ће се том приликом тражити, те су све тимски провежбали.

Штаб одреда и старији извиђачи започели су припреме за одржавање одредског меморијалног такмичења “Ивица Праћић”, који се спрема за поседњи викенд јануара. За нове воднике ово ће бити прво озбиљније искушење. Истовремено су отпочели и припреме за “недељу сећања” у оквиру које ће се одржати “фењер-вече” на коме ће им пријатељи из Велике Планае и Липа узвратити посету.

В.Денинџер/М. Ивошевић

Кроки вести

- Захваљујући подршци кроз пројекат на јавном позиву за 2025. годину, који је расписао Секретаријат за рурални развој града Панчева, извиђачи су обновили опрему са пет нових шатора, као и другим пратећим материјалом који ће служити за нове успешне активности.

Старчевачке бразде

Цвећарсџиво: Нега саксијског цвећа зими

Катарина Вјештица

Током зиме природа улази у фазу мировања па тако је и са саксијским цвећем. То је време када се мењају кућни услови јер почиње грејање, а већина биљака “не воли” близину грејних тела. Ваздух постаје сувљи тако да је неопходно на пећима или радијаторима држати посуду са водом, а биљке са глатким листовима орошавати.

Кратки зимски дани су често облачни тако да смањено сунчево зрачење прави проблем биљкама за обављање процеса фотосинтезе који је из тог разлога смањеног интензитета. Зато је уједно биљкама потребна мања количина воде зими. У пракси се показало да кућне биљке зими боље подносе суву земљу него натопљену водом.

Нешто више о нези кућног цвећа у зимским условима рекла нам је Катарина Вјештица из цвећаре “Нина 04” где се могу купити прелепи примерци водених палми, драцена, спатифилијума (женска срећа), каланхоја, бенцамина, замија.

Према Катарининим речима цветнице траже више заливања, али не натопљавање, док “зеленишу” треба мање воде зими. Заливање је боље обавити ујутру, а касније у току дана присути вишак воде из тацне да корен не би трулио. Има и специфичних врста као што је замија којој је довољно једном да се залије током целе зиме. Драцене воле више прскање по листу него заливање. И за орошавања и за заливање треба користити воду која је одстојала на собној температури. Катарина каже да је важно и где је биљка позиционирана у односу на светлост, па тако орхидеје воле директну светлост и могу се држати у прозору. Спатифилијум такође воли директну светлост, али на два-три корака од прозора и никако поред радијатора.

Ако помислите на пресађивање цвећа зими, Катарина то не препоручује осим ако постоји неки проблем. Саветује да нова биљка која се донесе у дом такође не треба одмах да се пресађује већ након неког времена навикавања у новом окружењу.

Прихрањивање ће добро доћи врстама које цветају зими (божићни кактус, циклама) и довољно је да то буде на не-дељном нивоу.

У хладније делове куће где је температура између 4 и 10 степени, као што су веранде и подруми, требало је јесенас склонити лимун, олеандер, Христов венац, хризантеме и сличне врсте које су остљиве на ниске зимске температуре напољу.

М. Јовишић

Пчеларсџиво:

Временске прилике погодују зимовању пчела. Има снега и температуре су испод нуле или око минуса. Ранијих година у време Божића температуре су ишле и до +20 степени што се веома негативно одражавало на пчелиња друштва. Ово је сада права температура и пчеле иду у хибернацију и нема легла, а самим тим троши се мање хране на исхрану новог легла, односно младих пчела.

У овим хладним данима треба да појачамо наш имунитет. Један од начина је да користимо мед који је препун минерала, витамина, ензимима и антиоксиданата, као и угљених хидрата и аминокиселина. Мед можемо користити као намаз на хлеб, за доручак или вечеру. Може се попити растворен у млакој води или као додатак чају. У том случају може се додати и до десет капи прополиса. Мед можемо и појести - једна кашичица се узме у уста, па се мало промућка по устима, да пљувачка раствори мед, а затим се прогута, али се не пије вода одмах.

Мед се користи за израду, као додатак, разних послатица и колача. Може се користити и у кухињи као додатак код појединих јела, има много рецепата. Ко је заинтересован, може да их пронађе на интернету или у некој књизи.

Своје активности започиње и старчевачко пчеларско друштво. Прво овогодишње предавање за пчеларе одржаће се 14. фебруара у 11 сати, а говориће професор др. Слађан Ристић, са Пољопривредног факултета у Новом Саду. Предавање ће се одржати у у сали Месне заједнице Старчево.

Горан Сјанковић

Друштво пчелара “Сјарчево”

Воћарсџиво:

Лепи јануарски снег и мраз! После неколико благих зима, заиста су добро дошли и мраз и снег као природни след и регулатори биолошких циклуса природе. То, опет, значи да ће воћари и виноградаре имати обимније активности кад се температуре устале на 5 до 10 степени. Одстрањивање поломљених и измрзлих делова биљака уз редовно резивање су неминовни као и обавезно прскање плавим (или сличним) уљем на бази бакра.

Надајмо се да ће ова 2026. година бити боља од неколико предходних.

Божидар Димићрић

Друштво виноградаре, воћара и десџилера

ВЕТЕРИНАРСКА СТАНИЦА
www.vetstanicamimic.co.rs

МИНИЋ

ХВАЛА ВАМ
што користите наше услуге!

ЗА ПСЕ ЛУТАЛИЦЕ позови Зоохигијену: 352-148

☐ Месна заједница Старчево и ЈКП “Старчевац”, у сарадњи са Градом Панчевом, очистили су дивље депоније, односно сметлишта у атару. Неке од тих локација већ су опремљене видео-надзором. Стога, позивају се мештани да не бацају смеће на недозвољене локације јер ће свака таква активност бити санкционисана.

ЕКСПЕДИЦИЈА АФРИКА (2)

Танзанија

Када се прича о афричком континенту, већина људи помисли на дивље животиње, племена и еџоотичне пределе. И ово је заиста ипачно, јер је Африка свакако континент за који се сматра да има највећи природни и културни диверзитет.

У овом мини јутјубском серијалу представљамо “Африку у малом” кроз три различита поднебља која се међусобно прожимају на јединствен начин. То су Кенија, Танзанија и Занзибар

Танзанија је држава источне Африке и северно се граничи са Кенијом. Према површини коју обухвата спада у средње по величини афричке државе, иако је од Србије већа чак дванаест пута. Према проценама броји 67-70 милиона становника. Велики део државе, чак нешто више од трећине укупне површине, заузимају национални паркови, резервати дивљих животиња и друга заштићена природна подручја.

Танзанија је у колонијалној ери прво била под Немачком управом. Након Првог светског рата припала је Британцима као Танганика, што се односи на континентални део садашње земље. Од колонијалне управе копнени део је ослободен 1961. године. Из те ере остало је да се саобраћај одвија левом страном, док се енглески језик употребљава данас као наставни језик у средњем и високом образовању као и високој администрацији, иако није званични језик, а званични свахили је наставни језик у основним школама, судовима и као општи језик који уједињује народ, иако је малом броју становништва он и матерњи. Једна од главних карактеристика ове земље је мултикултуралност. У Танзанији живи око сто двадесет различитих заједница и у земљи се локално говори преко стотину језика.

Танзанија према градама становништва, спада у сиромашније афричке земље

Национални парк Килиманџаро

са просечним месечним примамом од око пола милиона танзанијских шилинга, што заправо износи око 200 евра. Међутим, у Танзанији је мање приметно економско раслојавање становништва и већи део популације земље спада у просек примана од 100 до 300 евра месечно. Ипак, иако би се у прву руку очекивало да је сиромаштво у свим сегментима приметно, људи се чине веселијим и опуштенијим.

Танзанија је, субјективно у поређењу са Кенијом, безбеднија земља. Туристи у Танзанији имају посебан третман што понекад локалном становништву смета јер се више улаже у туристичку инфраструктуру него у локални развој. Туризам представља значајан део прихода земље и званично и незванично запошљава значајан проценат становништва. Интересантно је и то да видно означена туристичка возила, које свакако вози неко од локалаца, полиција може да заустави само једном дневно, што је пропис донет да се туристи не би узнемиравали. У Танзанији смо се возили и локалним аутобусима. То су најчешће мањи

аутобуси са 20 седишта у које када се извуку и помоћна места стане и до 30 људи, без да се ико може померити. Возачи камиона своја возила воле да украшавају разним светлима тако да дрече где год се појаве. Често и стоп-светла блинкају у ритму возачеве музике. Можда се ово ради и јер је број људи који погине у саобраћају изузетно велик, а улично светло ноћу није честа појава чак ни у градовима. Стога се тако људи прилагођавају па су у градовима често осветљене оградне како приватних тако и јавних објеката које замењују улично светло, а додатно повећавају и безбедност парцеле.

У руралним пределима земље се заиста могу видети разни типови становања и животних стилова који се заједно са крајоликом претварају у невероватне слике културне преоне разноликости. Надамок националног парка Серенгети, могу се видети заједнице које и данас живе без струје у једнособним кружним, блатом и пружећем формираним кућама са кровом од растиња налик слами. Те заједнице воду за живот

узимају најчешће из неког бунара који се налази “у близини”, а то је у зависности од положаја куће некад и пар километара удаљено. Становници у њима облаче се у традиционалну одећу и често су боси, па целокупна слика заиста може заличити на праисторијске човекове почетке. Међутим, већ стотину километара даље, могу се видети и уредно зидане куће са струјом и водом, али и једним занимљивим детаљем - великом металном украшеном капијом на ободу имања која је најчешће без ограда. Капија се, како смо сазнали, сматра неким видом стандарда средње класе. И као што су се некада у Југославији градиле вишеспратне предимензиониране куће, које су најчешће деценијама биле незавршене, без фасада и столарије на горњим спратовима, па се ипак “тако зидало” - и овде се постављају капије, које су годинама без своје оградне, која ће се исто тако “некад” завршити.

Једно од најраспрострањенијих занимања у скоро целој земљи је узгој коза, које су растом знатно мање од оних које се уобичајно гаје у нашој

Надземне куће Тага племена

земљи и припадају раси *мала источнафричка коза*. Крда коза али и крвава од по стотину грла често на моменте заустављају саобраћај док прелазе пут и то је уобичајна појава на коју се брзо навикнете. Да аутомобили не би јурили у близине села, где су овакви преласци и чешћи, локално становништво само формира “лежеће полицајце” од разог приручног материјала, којих понекад може бити и десетак на потезу од једног километра. Интересантно је поменути и да су саобраћајни знакови често ручно прављени. Стуб и облик знака углавном су изливени у неком бетонском калупу који је потом ручно осликан и пободен у земљу.

Танзанији припада и највећа планина Африке - Килиманџаро, са својом надморском висином од скоро шест километара. Овај огроман вулкански масив оставља снажан утисак иако није баш лако сагледив. Из непосредне близине врх планине се углавном не види јер се испод њега често накупљају облаци. Када се гледа из даљине врх се може видети како вири изнад облака и то у висини знатно изнад

уобичајног погледа нас из равне Војводине. Замислите да из Старчева погледате Авалу и затим подигните поглед за дванаест пута толико!

У подножју Килиманџара простире се опет сасвим нови предео и сасвим нов стил живота. Предео пун бујног растиња, водопада, са плантажама банаана које практично има свака кућа у мањој или већој мери. Банане су једногодишње биљке и од садње до зрења прође око 7-10 месеци док биљка не порасте до висине од око 5 до 10 метара. То зависи од врсте и сорте банане, којих овде има на претек. На овом простору живе припадници племена Тага (касније под британцима названим *Чаџа*) којима је банана једна од основних намирница у исхрани. Од банане се спремају и слатка и слана јела, као и пиво и сајдер. Да би младић могао да запроси девојку потребно је да направи буре пива од банане које носи код младине фамилије приликом просидбе. Свака од кућа има неки свој рецепт и ово пиће је део локалне традиције. У исхрани се користи и необичан микс банане и гове-

дине као и врста афричког кромпира који има надземни део у облику палмице. Припадници Тага народа су у колонијалној ери, тачније све до настанка слободне државе, били у сукобу са припадницима Масаи племена. Да би избегли крваве сукобе, усавршили су живот у пећинама и подземним тунелима где су се крили и живели све до пре 60 година. Подземни тунели, у зависности од броја људи који живе у њима, били су и по више километара дугачки са стражарницама на улазу. Данас, пак, они живе у фино уређеним кућама обојених фасада и са срећеним травњацима, са међама од јуке, док капије углавном изостају.

Све изгледа као идиличан спој дивљине и култивисаног, уређеног простора у коме можемо видети како “наше собне биљке” изгледају у природи и то по више десетина пута веће, попут разних фикуса који овде расту као регуларно високо дрво. Из сва-

ког дворишта често се чује нека музика, а уколико чујете звук малог хеликоптера изнад главе или звук магараца како риче - уствари ћете видети птицу туکان, у свом уобичајном лету и зову.

У неким од села и даље је задржана племенска хијерархија где бирају свог поглавицу према способности да им решава проблеме. На овом простору узгаја се и кафа, а постоји и туристичка тура где се можете упознати са комплетним процесом њеног прављења. Оно што оставља посебан утисак у том прецесу је да за сваку од фаза постоје песме које се колективно певају како би олакшали рад који се претежно обавља ручно и прилично је напоран.

Таман када помислите да сте видели и више него довољно, локално становништво ће вас радо одвести до Ндоро водопада чији приказ заиста оставља без даха са висином од преко сто метара.

Марко Ивошевић

ДЕЦА ИЗ КОМШИЛУКА

□ ВЛАДА ПЕРИЋ је рођен 2018. године у Италији као прво дете у породици Слађане и Владимира Перић. Као беба од три месеца први пут долази у Старчево где и сад живи и иде у школу, али и даље са родитељима често одлази у родну Италију. Похађа други разред старчевачке основне школе и одличан је ученик. Од предмета највише воли математику и физиком. Од малена Влада је показивао велико интересовање за спорт. Зато су га родитељи уписали прво на обуку за пливање, а онда и у школу фудбала у панчевачки ФК “Фортуна”. Ипак је превагнула љубав према фудбалу који и данас тренира са великим успехом. На тренинге иде три пута недељно и тренутно игра на позицији лево-назад. Оно што га чини посебним и што није тако честа појава је то што шутира левом ногом. Његов таленат је одмах препознат у клубу, али њега запажају и фудбалски стручњаци из Београда на такмичењима и показују интересовање за овог нашег виспреног Старчевца. Тако је било и на међународном фудбалском турниру у Сарајеву, одржаном у јануару ове године, где је Владин тим освојио треће место у јакој конкуренцији клубова из целог региона. Омиљени фудбалер му је Мбапе, па су га родитељи водили у Париз да гледа утакмицу са овим фудбалером, а Влада није крио одушевљење од самог уласка на стадион. Ипак, више од фудбала воли да иде на утакмице кошарке са татом, а навија за КК “Партизан”. Кошарку тренира са другарима из краја у слободно време. Зато свима би препоручио да се баве спортом јер је то добро због здравља, дружења и путовања.

М. Јовишић

ВУЋОВАЦ

Страна ученика ОШ "Вук Св. Караџић"

РАДОВИ УЧЕНИКА

Моја дружина

Моја дружина је баш драга и волим када се окупимо.

Дружимо се Милија, Матеја, Виктор Рамадановић и ја. Када год смо заједно, стално се смејемо и увек имамо шта да радимо. Када имамо времена, ми се договоримо да идемо на баскет у центар или код Милије и играмо екстремне жмурке. Једном када смо играли екстремне жмурке код Милије, попео сам се на ограду, па на гаражу, и нико није могао да ме пронађе. Највише волимо да играмо жмурке код Милије јер има велико двориште и много места за скривање. Он има једно пет, шест камп-кућица и поткровље на ком има свега и свачега. Када не можемо да идемо код Милије, углавном се окупимо код Матеје. Када дођемо код њега, опет играмо баскет јер он има свој терен, па када се уморимо, одемо унутра и одгледамо неки филм. Волимо и да волимо бициклима, али пошто је сада хладно и лоше време, не можемо.

Имам много лепих успомена са њима и надам се да ће их бити још више.

Ђорђе Геџин 6/2

Веже ме завичај

За мој завичај мене највише везује Надел. То магично место скривено иза трске где вода сија на заласку Сунца.

Надел је неким само вода, али, за мене, он чува најлепшу успомену коју никада нећу заборавити. Када смо моја сестра и ја биле мале, баба нас је водила код Надела да хранимо патке. Надел је можда заборављен иза густих трава, али ако се гледа срцем, а не само очима, може свашта да се види: лабудови, лисице патке, рибице, барски цветови... Тако сваке године за време летњег распуста тамо правим пикник са Лолом, Андреом, бабом или са неким другим. Надел долази чак и до Водица, а то је, такође, једно од мојих омиљених места. На Водице увек идем са Нином и Лолом. Тамо водимо наше псе и останемо до мрака. До Водица нам треба око сат времена пешке, али вреди.

Сматрам да треба чувати свој завичај и ако одемо из њега да га треба често посећивати.

Мила Марчевић 6/3

У Вилином граду

Некада давно постојале су виле. Оне су живе далеке од људи у свом, вилинском граду. Њихов град се налазио у шуми опкољен брдима. Изгледао је магично. Капија града је била украшена светлешим звездама и цвећем. Њихове кућице биле су направљене од шареног цвећа које је ноћу светлело и обасјавало цео Вилинград. Најстарија и глава међу свим вилама звала се Алфавеста. Сваке недеље виле су имале чајанке и вежбале магију. Правиле су чаробне напитке од пољског цвећа и чувале га у бочицама као лек. Када би у шуми спазиле неку повређену животињу, оне би одмах излечиле својим чаробним напитком. Виле су у свом граду имале тржни центар који се звао *Вила шоп*. У њему су могле да купе вилинску гардеробу, материјале за напитке и чаробни прах.

Тако су виле живе и проводиле дане у свом чаробном вилинском граду.

Дуња Величковић

... Најлепше је ђачко доба ...

Наша школа

Право пријатељство

Право пријатељство је ретко као драгоцен бисер, али сија у свим животним тренуцима. Пријатељ је неко коме верујемо, ко је уз нас када је живот леп и када је суров. Моја најбоља другарица је Сара. Упознале смо се у вртићу и од тада смо нераздвојне, сваки дан се виђамо, али када и није поред мене причамо телефоном, а то иде то те мере да нас родитељи питају о чему толико причамо... Сара је особа поред које могу да плачем, да се глупирам да се смејем и још много тога. Такође, заједно планирамо путовања, шопинг, оброк... Због ње верујем да право пријатељство заиста постоји.

Сара Мијајловић

У једној занатској радњи

У Панчеву има једна обућарска радња у једној уској и малој улици. Радња је увучена и великим словима пише "Обућар". Продавница је мала и има мирис коже и лепка. На полицама има много ципела од нове коже. На излогу пише старим словима: "Поправка обуће, све као ново".

Радник има сиве бркове и увек је насмејан. Људи га поштују и цене јер свој посао ради поштено и лепо. Он увек говори да сви купују ново, али да је некад било другачије. Сви су куповали ново и онда поправљали. Данас је другачије. Сви купују ново, а када се поквари, купи се опет ново. Обућар је увек био упоран да његов посао не пропадне. Једном је дошла једна богата муштерија. Она је била богата, али увек долазила код њега. Радник ју је питао зашто не купи ново. Она је рекла да не жели зато што је обућа од пре била квалитетнија. Обућар се сложио и поправио јој ципеле. Биле су као нове.

Прошло време је било другачије. Стари занати су веома важни. Чувају успомене и подсећају на стара времена. Све, све, али занат - то се мора знати!

Миљана Адамов 5/3

Журба

*И док Сунце
са висине руди
Сћарчево се
свако јућро буди.*

У школу се жури.

*Прашина се
шада дићне
да се на српски
код Весне Рајић
сћићне.*

**Дејан
Миливојевић 6/3**

GLIGORIĆ STAR

PANČEVAČKI PUT 32 STARČEVO

tel. 013/631-129; mob. 060/633-70-71

**SVE za vas
i vašu kuću!**

- * SVE za grejanje
- * SVE za struju
- * SVE za vodu
- * SVE za fasade
- * SVE za gipsarske radove
- * blokovi, cigla, građevinski materijal
- * cevi, profili
- * šrafovska roba
- * okovi
- * bicikle i prateća oprema
- * akumulatori
- * lakovi, farbe
- * žice i komponente za ograde
- * MIKS MAŠINA (miksovanje boja)
- * sijalice za automobile i kamione
- * Brisači šoferšajbne
- * Posuđe metalac

RR GLASS

Maršala Tita 61a
Starčevo

radmila.rrglass@gmail.com

063/89-10-368
066/95-61-521

- * Производња и уградња ауто стакала свих врста.
- * Тракторска стакла
- * Стакла за грађевинске машине
- * Застакљивање грађевинских објеката
- * Резање стакала на меру
- * Полице, витрине, столови

PRODAVNICA

N₂M

Vuka Karadžića 34 Starčevo

- rinfuzna roba
- prehrambeni proizvodi
- smrznuta roba
- voće i povrće
- i sve drugo za vaše domaćinstvo!

U VAŠEM KRAJU I ZA VAS!

Одбојка

Борац има на кога да се ослони

Реци нам нешто више о свом детињству, одрастању и школовању.

- Одрастао сам у Старчеву, у Улици Вељка Влаховића. Детињство провео на игралишту у Шумицама, играјући се са вршњацима из краја. Похађао сам Основну школу "Вук Стефановић Караџић" у Старчеву.

Када је почело интересовање за спорт и одбојку?

- Спорт ме привлачи од малена - опробао сам се у фудбалу, кошарци, џудоу, али одбојка ме је увек привлачила због јаке одбојкашке традиције у мом дому и породици. Када се коначно отворила мушка секција Одбојкашког клуба "Борац" за најмлађе, заједно са мојим другарима из основне школе кренуо сам на одбојку у физкултурној сали у Старчеву. Наши тренери Ратко Танев и Владимир Ковачевић, који су некада и сами носили дрес "Борца", пружили су нам пуну подршку од наших првих тренинга.

Шта је то што је најлепше у овом спорту?

- Тимски дух. С обзиром на то да је одбојка тимски спорт, индивидуалност

не може произвести успех. Свако од нас има своју улогу у тиму и свака је подједнако важна. Ако не постоји хемија и подршка саиграча, тим је у озбиљном заостатку.

За коју селекцију/ клуб сада наступаш?

- Тренутно сам члан првог тима старчевачког одбојкашког клуба који наступа у Другој лиги - Север. Фокусирани смо на пласман у виши ранг такмичења.

Који су планови за будућност?

- Циљ ми је да упишем и завршим факултет, као и да наставим да се бавим одбојком колико год будем могао. Желим да пронађем баланс између образовања и спорта.

Која је твоја порука младима у Старчеву?

- Бавите се спортом и уведите што више физичке активности у ваш живот, јер ћете тиме обезбедити безброј бенефита по ваше здравље и стећи дугорочна пријатељства са онима са којима тренирате.

П. Андрејић

Старчево на светској фиџитал сцени

Старчевац Марко Вучић играјући у уџи на Games of the Future

Старчево је имало свог представника на једном од најзначајнијих међународних такмичења у новој спортој дисциплини - фиџиталу (комбинација гејминга - видео игрице и физичког дела спорта). На манифестацији Games of the Future, одржаној од 18. до 23. децембра у Абу Дабију, у дисциплини фиџитал кошарка, као тренер регионалне екипе учествовао је наш суграђанин Марко Вучић.

Фиџитал спорт представља спој дигиталних вештина и традиционалних спортских дисциплина. Такмичење се одвија у две фазе - у првом делу игра се видео-игра (NBA 2K), док се у другом делу такмичење наставља на кошаркашком терену, а поени из оба сегмента сабирају се у коначан резултат. Ова дисциплина се у Србији развија од 2023. године, а наша земља тренутно заузима прво место на свету према ранг-листи Међународне фиџитал федерације (WPC Incentive Program).

За Вучића ово је било треће учешће на фиџитал такмичењима. Први пут је наступио као играч екипе ФК-а "Обилић", са којом је учествовао на међународном такмичењу у Казању (Русија). Други пут је био у улози тренера екипе ФК-а "Црвена звезда", такође на такмичењу у Казању, док је у Абу Дабију предводио кошаркашку екипу "All Star Adria".

На турниру у Абу Дабију учествовало је 16 најјачих екипа из целог света. Тим који је представљао Србију и регион остварио је запажене резултате и на крају заузео четврто место на свету, уз минималан пораз у мечу за треће место. Екипа је током турнира била и најгледанија, како по броју ТВ гледалаца, тако и по проценту попуњености хале.

Вучић истиче да резултат има посебну тежину.

Вучић (у средини) са тимом

- Четврто место на свету у оваквој конкуренцији представља велики успех и потврду континуитета рада. Сваким новим такмичењем фиџитал спорт у Србији расте и добија све већу пажњу, изјавио је за наш лист Марко Вучић.

Он је упутио захвалност на подршци и најавио наредне кораке.

- Велику захвалност дугујем Далибору Мариновићу из Српског фиџитал савеза, који ми је указао поверење и пружио прилику да будем део највећих фиџитал такмичења. У наредном периоду планирам да у Старчеву организујем фудбалски и кошаркашки фиџитал турнир, како бисмо ову дисциплину приближили младима и локалној заједници. Такође, у плану су презентације овог спорта у основним школама у округу, као и у школама фудбала и кошарке, како би деца имала прилику да се из прве руке упознају са овим видом спорта - напомиње Вучић.

Реч-две о... Зоран Стојичић Стојке

“Као и сва деца тада, голубарио сам и ја... Хватали смо летаче, дивљаке, голубове који су живели по атарима и таванима... Е, ту су падали летачи, а ми деца пратили - где год падне, тј. слети, одмах гледамо да га што пре ухватимо. Тако сам и ја журио за њима, још када је летач шарен, сто моје радости! Одмах је ишао у таван, у приплод, док није био ухваћен бољи, шаренији и лепши...

Прве голубове добио сам од Мате Стане и Бате Маринковића, нажалост покојног Дарчина... Арапа, шпицасту текирку од Мате, па још бакараста, а од Бате арапа и шарену мавијанку и од Циглара, црно бели шеш и текира... Ето, то је била раса, моја основа голубарства у то време.. Онда сам направио кавез, свој први, и ту држао љубимце све док нисам добио један пар који је летео по цео дан на кукуруз и ситно жито. Многи су долазили да их гледају и траже да их поклоним, али сам их много волео и нисам их давао никоме... Једног јутра, када сам устао и отишао до кавеза да их пустим на лет - а оно кавез празан, нема голубова, ни једног! Ту сам се разочарао и одустао од голубарства... После сам отишао у војску, вратио се, али

нисам хтео да голубарим... Све до једнога дана 1991. године када ми је у двориште слетела једна бела голубица, као анђео, и то баш тамо где ми је пре стајао кавез, на исто место! То ми је поново дало вољу да голубарим и ето ме, опет правим кавез и дан-данас голубарим.

Бела голубица је носила прстен са ознаком 112.12, панчевачко друштво. Долазили су код мене туђи голубови, а многи садашњи голубари из Старчева су ми тражили те ухваћене голубове на парење. Имао једног мавијана са два краћа прва пера, који је летео за медаљу и његасам дао на парење покојном Леци, који ми је након неког времена рекао да га је појео пацов или мачка. Прихватио сам ту тужну вест, па сам га отписао, али када је дошло пролеће - појавио се мавијан у средњем вису и ја га препознах! Зовнем Лецу да дође и када га је видео није му било добро. Оставио сам га у приплод где је и угнуо.

Пре је било велико другарство и ривалство, ко има боље и лепше голубове и чији дуже лете. Нисмо имали правилник, поштовао се голуб.... Ја сам хобиста и голубове волим, нисам такмичар, нити ме интер-

Зоран Стојичић

есују резултати... Једноставно, волим голубове... Сада их имам око 200 комада, од тога 17 пари у приплоду од којих излежим 120 младих које мало дуже чувам и онда их парим, па шта остане.

Враћам туђе голубове јер поштујем голубарски бонтон, који се данас, нажалост, изгубио. Био сам иницијатор оснивања “461” друштва где сам због неких појединих чланова напустио тај клуб, али сво ме

опет да сам њихов члан. Саветовао бих младе да се посвете овом спорту и хобију да мало забораве Интернет и Фејс, како би се више дружили, комуницирали и уживали у лету нашег српског високолетача. Јер, наш голуб је птица мира, пријатељства и љубави, која не зна за границе, лети по целом свету и спаја људе. Поздрав за све голубаре!”

прибележио

Зоран Пејров Нале

Рагби: Креће нова сезона

□ Током зимске сезоне најмлађе категорије Рагби клуба Борац тренирају понедељком и средом од 17 часова у физкултурној сали наше школе. Тренинзи су прилагођени узрасту деце и усмерени на развој моторике, тимског духа и спортеких вредности. Старије категорије у овом периоду раде у теретани, где се фокус ставља на физичку припрему, снагу и кондицију као важан темељ за наставак такмичарске сезоне. Посебан акценат стављен је на први турнир у 2026. години који је одигран 25. јануара, када су најмлађи имали прилику да стекну прво такмичарско искуство и представе резултате досадашњег рада. Клуб наставља да развија све узрастне категорије, са циљем да деци и младима пружи здраво окружење, квалитетан тренинг и подстицај за дугорочно бављење спортом.

Млади рагбисти Борца

Одбојка: Успеси млађих селекција

□ Одбојкашки клуб Борац је пре неколико година донео храбру одлуку да своју будућу политику заснива на сопственој школи одбојке и да ће посебну пажњу посветити раду са млађима. У том смислу, одабрани су и образовани тренери и кренуло се у кампању омасовљења клуба. Прва генерација деце, 2007. годиште је јуниорски тим који се тренутно бори за титулу првака Војводине, а представља и први тим клуба. Кадети су у лигашком делу такмичења, док су пионири изборили пласман на завршни турнир првенства Војводине и од њих се очекује пласман на државно првенство. Најмлађи, предпионири, такмиче се у лигашком делу. Судећи по свему овом, може се рећи да старчевачки клуб спада у ред најуспешнијих у Војводини и Србији.

Након победе над Клеком од 3:2